

Ob dnevu vstaje

Osrednja proslava v Ljubljani

Na predvečer pred dnevom vstaje slovenskega naroda bo v Ljubljani osrednja proslava ob tem pomembnem dogodku povezana z odkritjem spomenika tovarišu Edvardu Kardelju. Proslava bo na Trgu revolucije s pričetkom ob 20. uri.

Svečanosti ob tem pomembnem dogodku se bodo udeležili občani iz vseh slovenskih občin. Pričakuje se, da bo odšlo iz velenjske občine na proslavo blizu osemsto ljudi. Zato občinska konferenca SZDL Velenje vabi vse, ki se nameravajo udeležiti proslave, da sporočijo najkasneje do ponedeljka, 20. julija do 12. ure na konferenco svojo udeležbo zaradi organiziranja skupnega prevoza z avtobusi.

Odhod avtobusov iz Velenja bo v torek, ob 16.30 izpred Rdeče dvorane, povratek iz Ljubljane pa takoj po končani

proslavi.

S svojo udeležbo bomo počastili spomin na vse, ki so padli v borbi za svobodo, neodvisnost in enakopravnost, v borbi za lepše in boljše življenje in spomin tovarišu Edvardu Kardelju, velikemu revolucionarju.

Na slovesnosti bosta govorila tovariša dr. Marijan Breclj, član predsedstva SRS in Sergej Kraigher, predsednik predsedstva SFRJ, ki bo tudi odkril spomenik Edvardu Kardelju. Ob tej priložnosti bo pripravljen izviden kulturno-umetniški spored, ki bo z vso slovesnostjo simboliziral vzajemno prežemanje in prepletanje nekaterih najpomembnejših procesov našega družbenega dogajanja in razvoja zadnjih štirih desetletij z življenjem in delom velikega misleca in revolucionarja Edvarda Kardelja.

Okrepiti idejno-politično vlogo ZK

Na zadnji seji občinske konference ZKS Velenje so člani spregovorili o uveljavljanju idejnopolitične vloge zveze komunistov v naši občini, spregovorili pa so tudi o njeni nadaljnji krepitvi.

V občinski organizaciji ZKS Velenje deluje 3700 komunistov, osnovne organizacije pa štejejo od minimalno 4 članov do največ 80 komunistov. V povprečju ima večina organizacij od 25 do 50 članov. Občinska organizacija ZKS je v glavnem delavska in mlada po strukturi, torej o njeni svežini in revolucionarnosti ne bi smelo biti dvoma. Seveda pa se postavlja vprašanje, kako zagotoviti temeljne interese delovnih ljudi, predvsem delavskega razreda ter kako našo organizacijo zveze komunistov kar najbolj organizacijsko, teoretično in akcijsko usposobiti, da bo kos zastavljenim nalogam.

Skrbno delo pri poglobljanju samoupravljanja in v družbenopolitičnih organizacijah je merilo sposobnosti in učinkovitosti zveze komunistov. V okoljih, kjer je takšno delo zatajilo, kjer ni bilo dovolj aktivnosti in zavzetosti, kjer je bila iniciativa osnovnih organizacij premajhna in so bili člani zveze komunistov premalo učinkoviti, pa so se ob kriznih stanjih ustvarjali pogoji za nepotrebne napetosti in trenja. Eno od področij, ki so mu osnovne organizacije zveze komunistov v naši občini doslej posvečale premalo pozornosti, je nagrajevanje po delu in uveljavljanje dohodkovnih odnosov. Tako lanskoletne zaostritve v RLV, kot letošnji problemi v TGO Gorenje so dokaz, da bi zveza komunistov morala svoja prizadevanja za te cilje odločneje zastaviti.

V osnovnih organizacijah je še mnogo premalo pobud za obravnavanje problemov v lastnem okolju zato je tudi udeležba na sestankih pogosto vprašljiva. Problemi v posameznih delovnih okoljih pa se le redko poglobljejo in analizirajo, razen, če se zaostrijo do skrajnosti. Iskanje ustreznih oblik delovanja, ki bodo vezane za življenjske interese posameznih delovnih okolij bo ena od poglobljenih nalog, ki jim bodo morale osnovne organizacije v prihodnje posvetiti večjo skrb.

Pri uveljavljanju dogovorjenih stališč pa je potrebno odločneje spregovoriti o osebnih in skupnih odgovornosti. Odgovornost ne sme biti zgolj fraza, za katero se bodo lahko skrivali posamezniki, ampak mora dobiti ime. Krepitvi osebne in skupne odgovornosti služijo tudi ukrepi kot so zaupnica ali

nezaupnica, zamenjava članov, forumov in organov. „Vrata za vstop pa tudi izključitev iz zveze komunistov bi morala biti enako odprta“, so menili člani na seji konference. Izključitev pa smo se doslej v glavnem izogibali, kljub temu, da so nekateri omahovali ali se celo razhajali s temeljnimi idejnopolitičnimi vprašanji nadaljnega razvoja naše družbe in so seveda s svojimi stališči zmanjševali učinkovitost partije. Potrebna bi bila določena idejnopolitična diferenciacija v osnovnih organizacijah, kjer bi se na osnovi vsakodnevnega delovanja člana ZK prevzelo njegovo prepričanje.

Idejnopolitično usposabljanje je tudi ena od nalog, ki jo morajo osnovne organizacije kar najuspešneje uresničevati in to izobraževanje povezovati s problemi v svoji sredini. Le nenehno izobraževanje namreč omogoča obnavljanje teorije ter nadaljnjo revolucionarnost zveze komunistov, ki mora biti gonilna sila pri razvoju socialistične družbe.

Na seji so namenili pozornost tudi uveljavljanju kadrovske vloge osnovnih organizacij ZK. Te morajo večjo skrb nameniti spremanju novih članov, prav tako pa morajo spremeniti skromen interes do kadrovanja v drugih družbenopolitičnih organizacijah, delegatskem sistemu ter samoupravnih in poslovnih organih. Spodrsrljaji niso redki in zahtevajo različne ukrepe, ki bi se jim zlahka izognili, če bi se tehteje lotili tudi teh vprašanj.

B. Zakošek

Tudi zveza borcev je dolžna poprijeti z vsemi drugimi družbenimi silami

Osrednja proslava dneva borca v kulturnem domu v Velenju je nedvomno pokazala veliko privrženost borcev, mladine ter drugih delovnih ljudi in občanov našim revolucionarnim tradicijam, našemu samoupravnemu razvoju, naši neodvisnosti in nevrščenosti.

Kako si naj drugače razlagamo to veliko spontano manifestacijo — katere se je udeležilo več kot tisoč borcev in mladincev iz vseh krajev naše občine, čeprav je bilo vabljenih le 500 — če ne z velikim zaupanjem v naše sile in s trdno odločenostjo vztrajati na naši jasno začrtani revolucionarni poti. Množica borcev, večinoma kmetov, ki je na delovni dan z rdečimi nageljnji v gumbnicah, z borbeno partizansko pesmijo in s prapori in zastavami krenila izpred Rdeče dvorane na Titov trg in nato do zadnjega kotička napolnila kulturni dom, pa verjetno izpričuje še nekaj drugega: željo in potrebo po ponovni vzpostavitvi pristnejših človeških in tovariških odnosov med ljudmi in po pogostejših medsebojnih srečanjih. Ta težnja je zlasti prisotna med borci, ki so zaradi svojih let in problemov, ki jih neizbežno prinaša starost, velikokrat osamljeni in zapuščeni in si zaradi tega še bolj želijo okrite človeške in tovariške besede. Če vemo, da je neposredna živa beseda najbolj primerna in najbolj privlačna oblika vzpostavljanja pristnih, humanih in samoupravnih odnosov med ljudmi, je ne bi smeli zapostavljati, temveč bi jo morali v čim večji meri gojiti zlasti v današnjih časih, ko postajamo vse bolj potrošniška družba, ko se čedalje bolj odtujujemo drug drugemu in ko smo velikokrat v dilemah glede dogajanj doma in v svetu.

Predsednik republiškega odbora ZZB NOV Slovenije Janez Vipotnik je na letni skupščini spregovoril o nalogah, ki jim moramo v sedanjem trenutku posvečati glavne napore. Gre predvsem za kritičen gospodarski položaj in druge znane probleme, ki skušajo načenjati našo skupnost. Poudaril je, da so borci dolžni z vso resnostjo deliti odgovornost z vsemi drugimi družbenimi silami tudi pri premagovanju sedanjih gospodarskih težav, saj je ugoden in trden političen položaj v prvi vrsti odvisen od naše učinkovitosti na tem področju. Pri tem je zelo pomembno, da se v ta prizadevanja vključi frontno organizirana, široka množica delovnih ljudi, kar je v preteklosti dalo toliko moči in uspehov našemu boju. Pritegniti moramo vse ljudi, tudi tiste borce, ki danes s svojim delovanjem veliko prispevajo k ustvarjanju ugodnega političnega vzdušja.

Tovariš Vipotnik je poudaril tudi potrebo po jasnih, hitrih in nepristranskih informacijah, ki smo jih dolžni posredovati delovnim ljudem in občanom, če hočemo, da bo medsebojno zaupanje delovalo. V programe splošne ljudske obrambe in družbene samozščite je treba vključiti boj proti razširjanju lažnih in sovražnih govorov in z neprekinjeno politično aktivnostjo zagotavljati stalno in neobhodno stopnjo budnosti in varnosti v vseh družbenih sredinah. Skrb za razširjanje in negovanje tradicij moramo prenesti na čim večji krog činiteljev naše družbe. Zavedati se moramo, da na te dragocene izkušnje ne opozarjamo zato, da bi obujali spomine, marveč da bi spodbujali mlade generacije, jim utrjevali vero v svojo moč in sposobnost, če bi jim bilo treba braniti svojo socialistično samoupravno domovino.

Pomembne naloge nas čakajo tudi v zvezi z volitvami delegatov in delegacij v skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti, kjer moramo s pravočasnim evidentiranjem in kandidiranjem razgledanih in sposobnih borcev zagotoviti njihov delež v delovanju delegatske sistema in delegatskih skupščin. Skratka, nalog in problemov je veliko. Zato si moramo čim prej izdelati svoj akcijski program in se z vso resnostjo vključiti v delo povsod tam, kjer je naša prisotnost potrebna. Če kdaj, potem je prav gotovo danes potrebno, da strnemo svoje vrste tako kot v času NOB in se odločno lotimo perečih problemov za urditev gospodarskega in političnega položaja naše družbe.

Občinski odbor ZZB NOV
Velenje

Na dan nemškega napada na Sovjetsko zvezo — 22. junija 1941 — je bilo v Bernardovem stanovanju na Vodnikovih cestah v Ljubljani ustanovljeno glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet, ki je s CK KPS moralo določiti strategijo in taktiko narodnoosvobodilnega boja. Za komandanta je bil postavljen Franc Leskošek-Luka, za političnega komisarja pa Boris Kidrič, ki ga je kmalu zamenjal Miha Marinko. Isti dan je CK KPS izdal proglas, s katerim je pozval slovenski narod v boj proti okupatorju. Odtlej je odhajalo v hoste vse več ljudi in začele so se tudi prve organizirane oborožene akcije proti sovražniku.

S seje skupščine SO Velenje

Reorganizacija upravnih organov in strokovnih služb

Na torkovi seji skupščine občine Velenje je zbor združenega dela posvetil veliko pozornost predlogu odloka o organizaciji in delovnem področju občinskih upravnih organov in strokovnih služb. S tem odlokom naj bi se občinski upravni organi in strokovne službe reorganizirale in omogočile občanom hitrejšo in kvalitetnejšo izvajanje uslug in seveda, da bi kar največkrat pripravljali gradivo, o katerem na skupščinah odloča delegatska baza. Poudarjeno pa je bilo tudi to, da se število delovnih mest ob novi organiziranosti ne bo razširilo. Zmanjšati pa želijo število administrativnih delavcev na račun strokovnjakov, ki jih bodo v prihodnje nujno potrebovali.

Delegati so potrdili predlog o spremembi odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč in gozdov ter izkoriščanju rudnin in drugega materiala in izpuščanja v zrak večjih koncentracij škodljivih snovi. Prav tako so potrdili predlog odloka o spremembi odloka o prispevku za pospeševanje kmetijstva v občini Velenje, na seji pa je bilo podanih tudi več konkretnih ukrepov za uresničevanje srednjeročnih planskih nalog v kmetijstvu. Delegati so ugotavljali, da na področju kmetijstva v naši republiki, kljub velikim poudarkom, da je potrebno storiti več, nismo beležili v zadnjem letu bistvenih premikov, saj se proizvodna ni povečala. Tudi v naši občini ni bistveno drugače. Zato so sprejeli vrsto ukrepov s konkretnimi nosilci nalog. Ti morajo k njihovi realizaciji

pristopiti v kar najkrajšem času. Proučiti morajo možnosti uresnitve o tem pa bodo poročali na eni jesenskih sej skupščine, ki bo posvečena izključno kmetijski problematiki.

Na dnevnem redu je bil še predlog spremembe odloka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obratov in drugih gospodarskih dejavnosti. Po doseganju odloka so lahko imeli zasebniki trgovine z osnovno preskrbo samo v podeželskih krajevnih skupnostih. Odslej pa bodo lahko trgovine z osnovno preskrbo v zasebni lasti tudi v mestu. Delegati so na torkovi seji potrdili dve dodatni zazidavi v krajevnih skupnosti Staro Velenje in Stara vas s pripombo, da je potrebno v kar najkrajšem času pregledati območje celotnega mesta Velenje in ugotoviti, kje so še možne zazidave ter dopolniti zazidalne načrte, tako da posameznih primerov na skupščinah ne bi več obravnavali.

Poleg tega so delegati na seji potrdili še predloge družbenega dogovora o namenski porabi turistične takse v letošnjem letu, sklepa o prenehanju zemljišča kot javnega dobra, odločitev o spremembi in dopolnitvi odločbe o ustanovitvi Delavske univerze in njen statut ter sklep o uporabi sredstev solidarnosti.

Spregovorili so tudi o osnutku pravilnika o izvajanju zazidalnega načrta Gorica, pri čemer so zahtevali, da se razčisti odgovornost, zakaj se to sprejema šele sedaj, saj bi bili morali pravilnik sprejeti sočasno z zazidalnim načrtom.

M. Z.

V letošnjem jubilejnem letu, ko slavimo 40-letnico vstaje narodov in narodnosti Jugoslavije

iskreno čestitamo

vsem borcem in aktivistom NOV
ter jim pošiljamo iskrene čestitke za 22. julij —
praznik vstaje slovenskega naroda

- Skupščina občine Velenje
- Izvršni svet občine Velenje
- Občinska konferenca SZDL Velenje
- Občinska konferenca ZKS Velenje
- Občinski svet ZSS Velenje
- Občinska konferenca ZSMS Velenje
- Občinski odbor ZZB NOV Velenje
- Občinska konferenca ZRVS Velenje

Seja izvršnega sveta

Premalo programov

Na ponedeljkovi seji izvršnega sveta skupščine občine Velenje so spregovorili o investicijah v občini Velenje. Ugotovljeno je bilo, da so investicije še vedno eden od najpomembnejših faktorjev, kjer stabilizacijske usmeritve premalo dosledno izvajamo. V občini imamo trenutno 44 objektov v izgradnji, njihova vrednost pa je 4716 milijonov dinarjev. Triinsedemdeset odstotkov vseh investicij odpade na gradnjo nadomestnega objekta stebra 16 jame Preloge. Tako so ostale investicije le manjšega obsega. Investicijske naložbe (brez REK) v industrijo dosegajo le višino 8,4 odstotka, kar je izredno malo in s takimi sredstvi gotovo ne bo možno preusmeriti proizvodnje. Zanimivo je, da investiramo več kot v industrijo v stanovanjsko in komunalno dejavnost. Tudi investicije na področju skupne porabe in krajevnih skupnosti le malo zaostajajo za investicijami v gospodarstvo. **Ta vlaganja v nego-**

spodarstvo pa zgovorno kažejo, kakšne posledice je imelo prekomerno zaposlovanje v preteklih letih. Pri investicijah v industrijo pa je zaskrbljujoče tudi to, da gradimo le malo objektov, ki naj bi zagotovili nove programe z bolj racionalno in ekonomičnejšo proizvodnjo zlasti za izvoz.

Na seji izvršnega sveta so spregovorili tudi o uresničevanju srednjeročnih planov v letošnjem letu. Posebno pozornost so namenili problemu izgub ter izvozu, kjer beležimo precej neugodne rezultate, ki pa se bodo morda do konca leta popravili.

Člani izvršnega sveta so spregovorili tudi o rezultatih sprejemanja samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev za izgradnjo RTC Golte.

Sporazum v Zalcu in Celju niso sprejeli, zato bo potrebno razmisлити kakšna bo nadaljnja usoda tega rekreacijskega centra.

b.z.

Nujno iskati vzroke

Iz Gornje Savinjske doline se v sosednje občine Velenje, Zalec, Celje, Kamnik in Ljubljana dnevno vozi na delo 1056 delavcev. Največ jih združuje delo v velenjski občini in sicer 593. Brez dvoma je ta problem zelo zapleten, kar med drugim potrjujejo prepočasne spremembe v sestavi gospodarstva in podatki o letošnjem vpisu v vse oblike izobraževanja. Značilno za občino Mozirje je, da imajo ti delavci veliko slabšo izobrazbeno sestavo, kar za manj razvite občine in njihovo migracijo vsekakor ni značilno. Ne glede na vse je nedvomno nujno nenehno spremljanje in ukrepanje, potrebna bo večja mera medobčinskega usklajevanja pri načrtovanju poklicnega usmerjanja in pri novih vlaganjih. S tem in z usmerjanjem dnevnih migracijskih tokov bi nedvomno odpravili vrsto negativnih posledic, ekonomskega in socialnega značaja.

Zelo zanimiv in pomemben je tudi pojav fluktuacije. Predvsem zaradi ocenjevanja uspešnosti uresničevanja kadrovske politike ter zaradi ekonomskih vidikov, ki nedvomno vplivajo na gospodarjenje. Jasno je namreč, da delavci, ki nameravajo menjati zaposlitev ustvarjajo manj, z menjavo pa nastajajo tudi dodatni stroški. Storitnost je manjša tudi na novem delovnem mestu, večje je število delovnih nezgod ter okvar na strojih in orodju.

Srečanje ansamblov

Na Graški gori bo v nedeljo tradicionalno srečanje narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin, ki ga prireja Kulturno društvo Ivan Cankar iz Plešivca. Srečanje, letos bo že šestič, se bo pričelo ob 14. uri. Organizatorji pričakujejo, da se bo na Graški gori zbralo veliko prebivalcev naše doline in bližnje okolice, ki bodo z veseljem prisluhnili prijetni prireditvi. Srečanje nima tekmovalnega značaja, vsako leto pa podeljujejo priznanje za najboljšo pesem o Graški gori.

Jezikovno razsodišče (31)

Integral ni ime za prometno podjetje

Medtem ko marsikje opažamo, da se je slovenska jezikovna vest zdramila in da narašča število tistih, ki „jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo“, smo doživeli tudi kriček primer jezikovne samovolje in nepremišljenosti, ki je samo še hujiši, ker se je skrnil pod plašč samoupravljanja.

Po združitvi delovnih organizacij SAP in Viator je bilo za novi sozd potrebno tudi novo ime. Lepa priložnost, da bi se vzelo kaj slovenskega, saj dosedanjim imeni pač ne zvenita slovensko; še slabše je z imeni tozdev in organizacije: Golfurist (le zakaj?), Turizem Alpe Adria ter Turizem in Ren-a-car! Razpisali so natečaj za novo ime, dobili menda dosti predlogov, izbrali pa mimo vsakršne logike povsem neprijetno ime Integral, menda v spomin „integracij“ teh dveh podjetij.

Ko je ime prišlo v javnost, je brž izzvalo negativne odmeve. Izbrano je ostro zavrnilo nekdo v dnevniku, proti so bili udeleženci majhne javne ankete, zelo hud je bil in je še Pavliha, in A. Rudnik je v Delu dne 11. 6. „samoupravičev“ sozda SAP-Viator

med drugim opozoril na 7. odst. 417. člena zakona o združenem delu, ki pravi, da firma delovne organizacije ne sme vsebovati izrazov, neznanih v jezikih narodov in narodnosti Jugoslavije. Lahko rečemo, da je izraz znan tedaj, ko pozna njegov pomen povprečen državljan ali velik del državljanov, to pa gotovo ne velja za **integral**, izraz iz višje matematike. Izbira se torej ne uje ma za zakonom. Povrhu pa beseda **integral** niti najmanj ne označuje imena organizacije, ki skrbi za prevoze vseh vrst, torej je ta izraz še drugič neprimeren.

Tako je bilo brez pametne presoje in brez občutka za naš jezik sprejeto ime, ki ga bo treba prej ali slej spet spremeniti.

Razsodišče vabi vse posameznike, društva, ustanove in organizacije, ki jim skrb za slovenski jezik ni tuja, naj predložijo in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Podelili so nagrade

V četrtek, 9. julija je strokovna žirija, ki je ocenjevala razstavo likovnih del prve rudarske kolonije, skupaj s predstavnikom REK podelila nagrade najboljšim avtorjem. Pri ocenjevanju del sta sodelovala tudi akademski slikar Karel Pečko in kustos Milena Zlatar iz Slovenj Gradca.

Člani žirije so pri ocenjevanju razstavljenih del upoštevali vse likovne vrstvi. Nagradili pa so predvsem dela z določeno likovno kvaliteto šolanov likovnikov, pa tudi dela amaterjev in celo dela amaterjev začetnikov.

Prva nagrada za kiparsko delo spomenik rudarjem je dobil Marjan Drev, drugi nagradi pa sta bili dodeljeni Aristidu Zorniku za slikarstvo in Milojku Kumru za leseno plastiko. Tretjo nagrado za slikarstvo sta dobila Mišo Skornšek in Vera Svetina. Podeljene so bile še tri nagrade po 2000 din, in sicer Petru Matku za pastel, Marjanu Vodišku za risbe ter Francu Voglerju za leseno plastiko.

L. Zavolovšek

Ribiška družina Mozirje

Izjemna skrb za zarod

Člani ribiške družine Mozirje se v 26 letih delovanja lahko pohvalijo z vrsto lepeh dosežkov in delovnih zmag, kar še posebej velja za zadnja leta. Poleg nenehne skrbi za zarod jim je v ponos zlasti lepo urejen ribiški dom ob lastnem ribniku na prostoru ob Savinjskem gaju, s katerega je po dolgotrajnih nedorodnosti le padla senca spora z upravitelji gaja.

Družina je dobro organizirana in danes šteje 156 članov, 18 pionirjev in mladincev, med častnimi člani pa sta tudi Franc Leskošek — Luka in Tone Bole. Med člani prevladujejo delavci, ki prihajajo iz 12 slovenskih občin, pomembno vlogo v delovanju družine pa ima tudi aktiv ZK, ki šteje 38 članov.

Večina članov je zelo delavna. Odlovna ekipa družine opravi s pomočjo ostalih članov preko 1000 prostovoljnih delovnih ur letno. Po približno 500 jih opravijo pri odlovi in čiščenju potokov in strug ter pri dežurni službi ob ribniku, ostale ure pa pri vlaganjih in drugih akcijah. Zlasti pri skrbi za zarod so izredno pozorni. Samo v lanskem letu so kupili 20.000 primerkov zaroda potočne postrvi, prav toliko lipanov, ter dve toni krapov in linjev za ribnik. Poleg tega so iz lastnih gojitvenih potokov v Dreto in Savinjo prenesli 10.304 potočne postrvi, 229 šarenk, 1476 lipanov in enega sulca, vse ribe seveda vzrejene do

Uspešno opravili zaključne izpite

Na velenjski gimnaziji je letos uspešno opravilo zaključne izpite 56 učencev. Uspeh pri zaključnih izpiti je bil izjemno dober, saj je kar 32 učencev opravilo maturo z odličnim uspehom.

Tudi sicer je bil uspeh na tej šoli v letošnjem letu dokaj dober. 87 odstotkov učenec je izdelalo razrede, računajo pa, da bo uspeh po opravljenih popravilnih izpiti 95-odstoten.

Z novim šolskim letom prehajajo na tej šoli na družboslovno jezikovno usmeritev. Imeli bodo dva prva letnika, v kateri bi lahko sprejeli 60 kandidata. Doslej imajo vpisanih 53. Z rudarskim šolskim centrom načrtujejo skupno uporabo specializiranih učilnic, ki jih v tem času intenzivno urejajo. Nekatje ob koncu letošnjega koledarskega leta pa naj bi prišlo tudi do združitve z rudarskim šolskim centrom. Na velenjski gimnaziji so prepričani, da bodo imeli s tem boljše prostorske in kadrovske možnosti.

Posebno skrb so v preteklem šolskem letu namenili izvenšolskim dejavnostim, ki so jih imeli kar 18, tako da imajo vsi učenci možnost, da se vključujejo v dejavnosti, ki jih zanimajo. Imajo krožke iz nekaterih predmetov kot so matematika, angleščina, nemščina, fizika, na katerih poglabljajo znanje iz teh področij, pa kulturna, športna, recitacijski in literarni krožek. Veliko pozornosti posvečajo tudi družbenopolitičnemu delu, ki ga vodi in usmerja mladinska organizacija. Med izredno aktivne v lanskem letu pa sodi šolska skupnost učencev, marksistični krožek, deklški pevski zbor, etnološki krožek. Pa tudi vsi ostali so dosegali pomembne uspehe.

Obseg športnega ribolova imajo natančno določeni s srednjeročnim načrtom. V lanskem letu so člani družine opravili 1315 lovnih dni, ostali ribiči 170 in tuji 82. Skupno so v teh lovnih dneh ribiči v Savinji in Druti uplenili 1215 kilogramov rib, največ seveda lipanov in postrvi. V ribniku, cena lova v njem je enaka za vse, so ribiči opravili 828 lovnih dni in pri tem uplenili 1215 kilogramov, linjev, klenov in drugih rib.

Za stalež skrbijo tudi s tem, da v določenih obdobjih za ribolov zaprejo posamezne predele Savinje. Ob vseh teh naporih pa se srečujejo v vrsto težav. Vsaj dva problema velja omeniti. Na prvem mestu je velik porast nedovoljenega ribolova, ki se ni zmanjšal niti ob zelo visokih kaznih. Člani družine, razen izjem, takih primerov ne odkrivajo dovolj, bolj pa bi morali sodelovati tudi ostali občani in postaja milice. Dejstvo je, da bodo morali ribiči nadzor poostri, zlasti poleti in ob sobotah ter nedeljah.

Precej težav imajo tudi s celjskim Nivojem, saj so samo v lanskem letu zaradi samovoljnih posegov v vodni režim zabeležili tri večje pogine rib in celo tatvine. Kljub vsem naporom skupnega jezika ne najdejo. V sodelovanju z Nivojem so pripravili celo poseben sporazum, ki so ga ribiške družine podpisale, temeljne organizacije Nivoja pa ne. Vzrok za takšno stanje je tudi v neusklojenosti zakonov o vodah in o sladkovodnem ribištvu. Upajo, da bo nov zakon o vodah stanje le uredil.

J. P.

Rudnik lignita Velenje

Na varnem že vsa strojna oprema

Velenjski rudarji se že nekaj časa borijo z ognjem, ki je izbruhnil na popolnoma mehaniziranem, odkopnem polju v jami Preloge. Ogenj so opazili že 7. junija, vendar jim ga je uspelo ves mesec ogenj krotiti, tudi premo so lahko še naprej odkopavali na tem čelu, med prazniki 3. in 4. julija pa se je stanje zelo poslabšalo, tako da so rudarji začeli takoj demontirati opremo v vrednosti 80 milijonov dinarjev. Boj z ognjem je zelo naporen in v vsaki izmeni dela po 50 rudarjev oziroma članov jamske reševalne

čete, ki morajo pri delu uporabljati aparate.

V torek so nam v velenjskem rudniku povedali, da se je ogenj razširil že do osemindvajsete sekcije, na tem polju pa je 54 sekcij. Doslej je rudarjem uspelo demontirati že 31 sekcij, na varnem pa je tudi že vsa strojna oprema — kombajn in dva transporteja. Na rudniku si prizadevajo, da bi rešili vso opremo, nakar bodo požarno območje hermetično zaprli.

Kljub ognju pa so rudarji v mesecu juliju doslej nakopali poprečno po 17.630 ton lignita na dan.

Mladi združniki

Uspešno uresničujejo zastavljene naloge

V lanskem letu je bila tudi v naši občini ustanovljena konferenca mladih združnikov. Sestavljena je iz treh aktivov, in sicer Velenje, Šoštanj in Smartno ob Paki. Vanjo se združujejo vsi mladi kmetjci iz naše občine. Že kar na začetku si je zadala pomembne naloge, ki jih tudi dokaj uspešno uresničuje.

Mladi združniki so doslej že organizirali občinski kviz Mladi v kmetijstvu, zmagovalna ekipa pa je solidno nastopala naregijskem tekmovalju v Smarju pri Jelšah, kjer je osvojila drugo mesto, na republiškem prvenstvu pa so bili celo prvi. Na Ravnah so v aprilu organizirali traktorsko tekmovalje, ki je potekalo v treh disciplinah in sicer oranje, spretnostni vožnji z enoosno prikolico in garžiranju dvoosne prikolice. Vsak aktiv so zastopali trije tekmovalci in tekmovalka. Tekmovalje je dokazalo, da imamo v naši občini dobro izvežbane traktoriste, najboljši trije pa se bodo udeležili regijskega tekmovalja v Zalcu, morda pa tudi republiškega v Gornji Radgoni. Trenutno pa se mladi združniki v svojih aktivih zelo

intenzivno pripravljajo na kmečke igre, ki bodo 26. julija na Vranskem. Sodelovali bodo v obeh disciplinah, tako v pripravi kmečke kuhinje kot pri samih igrah. Igre pa so razdeljene v košjno, žaganje, spravilo lesa itd.

Mladi združniki pa ne sodelujejo le na različnih tekmovaljih ampak pripravljajo tudi družabne večere, na katerih spregovorijo o svojih problemih in iščejo možne rešitve. Predsedstvo se sestaja enkrat mesečno, sicer pa aktivno sodeluje pri delu aktivov okoli 100 mladih združnikov.

Spomnili so opravili tudi delovno akcijo v Smartnem ob Paki, kjer so obrezovali drevje ter si tako prislužili denar za izlet v Gornjo Radgono. Pripravili pa so že takšno ekskurzijo, in sicer na kmetijski sejem v Kraljevo, ki se ga je udeležilo približno sto mladih združnikov.

Opravljen delo dokazuje, da so mladi kmetjci med najbolj delovnimi člani OK ZNSM Velenje, kljub temu, da jih pri uresničevanju zastavljenih nalog ovira pomanjkanje časa in oddaljenost posameznih središč.

B. Z.

Veskos Velenje

Ustanovna seja

Pretekli teden so se sešli na ustanovno sejo delegati delavskega sveta delovne organizacije Veskos Velenje. 30. junija letos so imeli referendum, na katerem so potrdili samoupravni sporazum o združitvi temeljnih organizacij v delovno organizacijo Veskos, izvolili pa so tudi delegate v delavski svet. Na ustanovni seji so izvolili za predsednika delavskega sveta delovne organizacije Veskos Antona Smerca, za vršilca dolžnosti direktorja pa so za dobo šestih mesecev imenovali Jožeta Mraza. Slovesno so predsedniki delavskih svetov Toplovsoda, Komunalnega centra in Doma podpisali samoupravni sporazum o združitvi teh temeljnih organizacij v delovno organizacijo Ve-

kos. Precej pozornosti pa so na seji namenili tudi obravnavi akcijskega programa za dokončno organiziranje delovne organizacije Veskos. V prihodnjih mesecih bodo pripravili vse potrebne samoupravne akte ter jih predložili v pregled komisiji pri skupščini občine Velenje. Sredi septembra bodo predvidoma na referendumu sprejemali statut delovne organizacije, do konca septembra pa naj bi se tudi že vpisali v sodni register. Do konca leta bodo potekale v teh treh delovnih organizacijah še številne aktivnosti, tako da naj bi bilo do začetka prihodnjega leta vse pripravljeno, da bodo lahko pričeli delovati skupaj kot delovna organizacija Veskos.

Rudnik lignita Velenje

Odlikovanja za delavce

V počastitev dneva rudarjev in praznika sestavljene organizacije Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje je bila v četrtek, 2. julija v domu kulture v Velenju svečana seja delavskega sveta SOZD REK Velenje.

Na njej so ocenili delo kombinata v minulem letu in letih pred tem ter spregovorili o nalogah, ki delavce vseh organizacij združenega dela v tej sestavljeni organizaciji čakajo v bližnji bodočnosti.

Na koncu je predsednik delavskega sveta podelil odlikovanja devetinštiridesetim delavcem Rudnika lignita Velenje, s katerimi jih je z ukazom številka 74, z dne 13. oktobra lani odlikovalo predsedstvo socialistične federativne republike Jugoslavije, in sicer:

— z Redom zaslug za narod s srebrnimi žarki je bil odlikovan Anton SEHER (upokojenec)

— z Redom dela z zlatim vencem sta bila odlikovana Jože ALJAZ (DS Zračnjec) in Zdravko OBLAK (upokojenec)

— z Redom zaslug za narod s sre-

brno zvezdo so bili odlikovani Stane PODVINŠEK (upokojenec), Maks PRAPROTNIK (TOZD Priprave), Vlado PREMUŽIČ (TOZD Priprave), Vinko TERŽAN (upokojenec), Peter VIDETIČ (TOZD J. mehanizacija), Emil HUDOMALJ (TOZD J. mehanizacija)

— z Redom dela s srebrnim vencem so bili odlikovani Viktor BREZNIK (TOZD Gradbena dejavnost), Ciril BRODNER (TOZD Zunanja dejavnost), Vencislav CENTRIH (TOZD J. Pesje), Janez CVIRN (TOZD J. Skale), Anton ČAS (TOZD Priprave), Jakob DRAVŠNIK (TOZD Mizarska dejavnost), Ivan FLIS (TOZD J. mehanizacija), Ivan FLORJAN (TOZD J. Pesje), Martin GRABNER (TOZD J. Skale), Vinko GRUŠOVNIK (upokojenec), Baltazar JELEN (TOZD J. Skale), Ivan JELEN (TOZD J. Skale), Daniel JESIŠ (TOZD J. Skale), Ivan KALIGARO (TOZD Klasična), Ferdo KNAP (TOZD J. Pesje), Franc KOVŠE (TOZD J. Pesje) Jože KRAJNC (TOZD Klasična), Krstijan KUCHAR (TOZD J. Preloge).

Bogomir LESJAK (TOZD Priprave), Jože LIPAR (TOZD J. Skale), Anton MARŠNJAK (DS skupne službe), Karel MARTINŠEK (TOZD J. transport), Srečko MEH (DS skupne službe), Jernej NAPOTNIK (TOZD Priprave), Albert NOVINEK (TOZD J. Pesje), Ivan OSREČKI (TOZD J. Pesje), Drago POTOČNIK (TOZD J. Preloge), Anton ROSTOVAR (TOZD J. Preloge), Bogomil STRGAR (upokojenec), Stanislav ŠTAMEC (TOZD J. Preloge), Jože ŠTAJNER (TOZD J. Mehanizacija), Franc ŠUMAH (TOZD J. Preloge), Zdravko TAMŠE (TOZD J. Preloge), Jože VALOH (TOZD J. Preloge), Miha VEDE (upokojenec), Matija ZAVRŠNIK (DS skupne službe), Alojz ŽICKAR (TOZD J. Pesje)

— z Medaljo zaslug za narod sta bila odlikovana Jože KOTNIK (TOZD J. Pesje), Jože SALOMON (DS skupne službe)

— z Medaljo dela je bil odlikovan Anton ZALOŽNIK (TOZD J. Preloge).

-bo-

Nova polnilnica

Vino Šmartno ob Paki

Boljši delovni pogoji

V Trgovskem podjetju VINO Šmartno ob Paki so maja letos odprli novo avtomatsko polnilnico s kar za približno enkrat večjo zmogljivostjo, kot jo je imela prejšnja. Na uro lahko sedaj na-

Jože Žibret

polnijo 3500 steklenic. V avtomatski polnilnici je zaposlenih 14 delavcev, ki delajo v eni izmeni. Kot je dejal vodja polnilnice JOŽE ŽIBRET, so se delavcem s tem, ko so uredili novo polnilnico, močno izboljšali delovni pogoji. Prej so delali v vlagi, mnogo dela pa je bilo potrebno napraviti ročno. Tako so morale delavke na primer ročno postavljati steklenice, prav tako pa jih je bilo potrebno tudi ročno odstranjevati. Vse to delajo sedaj avtomatsko.

Velika prednost nove polnilnice je tudi v tem, da je njena kapaciteta tolikšna, da bodo tudi na višku sezone lahko delali samo v eni izmeni, med tem ko so prejšnja leta v poletnih mesecih delali v dveh izmenah. Zaradi tega so v tem času morali zaposlovati tudi sezonske delavce.

Jože Žibret se je zaposlil v VINO Šmartno ob Paki kot sofer tovornjaka pred dvaindvajsetimi leti. Spominja se, da so imeli takrat v tem podjetju samo dva tovorna

avtomobila, danes pa jih imajo že dvajset. Mnogo manjše je bilo tudi število zaposlenih. Ko so v tej delovni organizaciji odprli prvo avtomatsko polnilnico, se je premestil vanjo in sicer kot vodja. To delovno mesto še vedno opravlja. »Vsi zaposleni v polnilnici, smo že nestrno pričakovali novo polnilno linijo,« je pripovedoval. »Saj stare kapacitete že dolgo niso zadostale. Poleg tega pa je bila ta tudi v zelo slabem stanju. Pogostokrat se je pokvarila in izpade proizvodnje je bilo potrebno nekako nadomeščati. To pa je bilo seveda zelo težko. Hudo je bilo tudi v sezoni, ko so delavci želeli na dopust, potrebe pa so bile ravno takrat največje. Večino teh težav smo odpravili s tem, ko smo odprli novo polnilnico.«

Ta polnilnica predstavlja osnovo za nadaljnjo krepitev te dejavnosti. Ta temeljna organizacija združenega dela predvideva v svojem srednjeročnem programu namreč precejšnjo razširitev lastne proizvodnje, saj vidijo na tržišču, ki ga trenutno zalagajo s svojimi vini še velike možnosti. Poleg tega, da imajo velike zmogljivosti polnilnice, za razširitev proizvodnje zadoščajo tudi kletne zmogljivosti, kamor lahko uskladišajo kar milijon 200 tisoč litrov vina.

S svojimi vini pokrivajo celoten slovenski prostor in sodelujejo v večino večjih trgovskih delovnih organizacij.

Ker pa menijo, da količine sedanjih vin ne bodo mogli več povečevati, trenutno delajo na razširitvi sedanjega izbora vin. Na tržišču so štiri njihova namizna vina (Bel in rdeč Veseli Martin, Urban in Borgonja), kmalu pa bodo poslali na tržišče še svoj peti proizvod in sicer Belega Urbana.

Težav z nabavo vina v letošnjem letu ni bilo, nekajkrat pa so bili problemi z nabavo embalaže, saj slovenske steklarne ne pokrivajo potreb po steklenicah.

M. Zakošek

Kmetijstvo Šoštanj

V občini pridelati kar največ hrane

V času prizadevanj našega gospodarstva za ekonomsko stabilizacijo dajemo poseben poudarek tudi nadaljnjemu razvoju kmetijstva. Ta panoga je bila zaradi različnih razlogov vsa leta po vojni dosti premalo upoštevana oziroma so se ukrepi sprejeti na tem področju premalo dosledno izvajali.

Tako se sedaj kljub velikim naravnim možnostim uvrščamo med države, ki morajo številne kmetijske pridelke kljub drugačnim naravnim možnostim vendarle uvažati.

V prihodnjih letih pa si želimo ali moramo vendarle storiti tudi na tem področju odločnejše korake naprej in od uvoznika kmetijskih proizvodov postati izvoznik.

Slovenija, še posebno pa občina Velenje, nima izrazitih pogojev za kmetijstvo, saj je le malo ravninskega sveta, ki omogoča uporabo tehnologije in ceni proizvodnje.

Pa vendarle moramo tudi mi, tudi v občini Velenje storiti vse, da bomo ob danih možnostih dosegali kar najboljše rezultate na tem področju. V temeljni organizaciji kooperantov Kmetijstvo Šoštanj se trudimo, da bi uresničili zastavljene naloge.

V kooperacijski proizvodnji so za letošnje leto načrtovali pridelok 19 ton hmelja, ki ga gojijo predvsem v okolici Šmartnega ob Paki. Ta proizvodnja bo dosežena, razen če bi nastopile vremenske težave. Proizvodnja hmelja je za kmetijstvo še posebnega pomena, saj z njegovo prodajo pridobijo preproste devize. V naši občini pa največjo skrb posvečajo mlečni proizvodnji in vzreji pitancev. Na področju mlečne proizvodnje so si v letošnjem letu zastavili načrt 2 milijona 100 tisoč ton litrov mleka. Trenutne količine prodanega mleka dokazujejo, da je bil plan dobro zastavljen. Pri vzreji živine pa bodo do konca leta dosegli okoli 520 ton žive teže. Zelo uspešna bo brojlerska proizvodnja, saj bodo

do konca leta tu dosegli okoli 725 ton žive teže tako prodali več kot potrebujemo v občini Velenje.

Veliki presežki so doseženi pri proizvodnji ribeza. V družbenem sektorju bodo letos pridelali 15 ton hmelja, računajo pa tudi na 270 ton sadja. Dosegli naj bi 102 toni žive teže piganega goveda. Vsa predvidevanja torej kažejo, da bodo letošnji načrti uresničeni, kljub temu, da je kmetijstvo v letošnjem letu močno ovirala težava s preprobnimi repromateriali, primanjkovalo je umetnih gnojil, krmil. Zaradi visoke cene umetnih gnojil pa so morali njihovo uporabo tudi omejiti. To pa seveda zmanjšuje proizvodnjo. Tudi zaščitnih sredstev ni vedno možno dobiti. Poseben problem, ki se kronično vleče skozi vsa leta pa je pomanjkanje rezervnih delov za kmetijsko mehanizacijo.

In kakšno je stanje na področju investicij?

„Ze v lanskem letu bi morali pričeti z gradnjo hmeljske sušilnice, vendar si je izvajalec premislil in tako bodo to nalogo skušali uresničiti letos. Končujejo pa izgradnjo hladilnice za sadje na Turnu.“

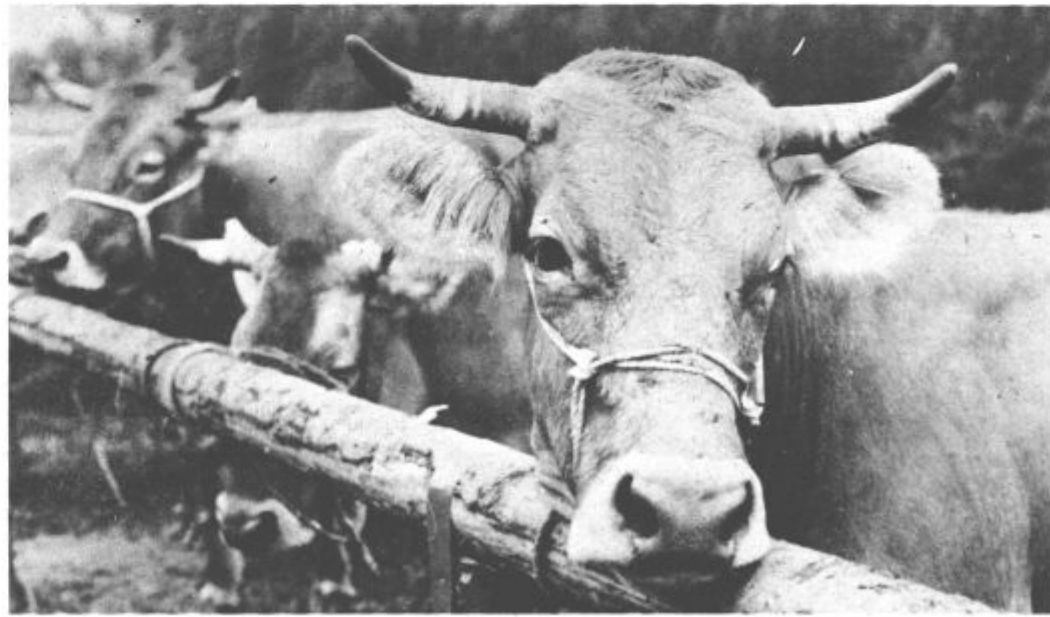
Večina del je že opravljenih, zgraditi je potrebno le še hladilno napravo. Med večjimi investicijami je tudi gradnja hleva za 150 glav živine na Ravnah. S to gradnjo bodo predvidoma pričeli prihodno pomlad. V družbenem sektorju nameravajo posebno pozornost nameniti kmečkemu turizmu. Zanimanje zanj je precejšnje, vendar pa so pogoji za pridobitev soglasij zelo strogi in tako je možnosti precej manj.

Da bi pridobili kar največ rodovitne zemlje, se na tozdu Kmetij-

stvo odločajo tudi za melioracijo. Trenutno imajo podpisano pogodbo za izdelavo načrtov za melioracije v okolici Šentilja. Končana pa je melioracija v Gorenju, kjer so potrebni še manjši popravki. Tudi v Ravnah je bila opravljena melioracija. Za melioracijo v Topolšici pa so že predračuni in načrti, vendar pa je ta ureditev izredno draga in bodo zato skušali najti kakšno cenejšo. Zelo zavzeto razrešujejo tudi razne mikromelioracije ter agromelioracije, ki so se pričele v mesecu aprilu in, ki omogočajo kmetovalcem lažji dostop do njihovih zemljišč ter večjo varnost.

V letošnjem prvem polletju so v temeljni organizaciji Kmetijstvo in pri kooperantih torej dokaj dobro gospodarili in upajo, da bodo rezultati ob koncu leta dobri.

Boris Zakošek

Veliko pozornosti posvečajo izboru plemenskih govedi

Kako bodo letovali delavci Vegrada?

Največ zanimanja za glavno sezono

Delavci gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Velenje lahko letujejo v počitniških prikolicah, ki jih imajo na Malem Lošnju (pet), Vrsarju (devet) in Umagu (šest). Skupno bi lahko preko te delovne organizacije letovali okoli 200 družin. Vendar pa interesentov za letovanje v pred in po sezoni ni dovolj in tako bo letovalo v prikolicah Vegrada v letošnjem poletju le od 130 do 140 družin.

Kot je povedal organizator družbenega standarda v Gradbeno-industrijskem podjetju Roman Raško, dobi komisija za letovanja, ki jo imenuje izvršni odbor sindikata vsako leto okoli 300 prošenj za letovanje. Večina prošnikov se iz objektivnih razlogov prijavlja za letovanje v sezoni. Imajo namreč šoloobvezne otroke, ali pa so zakonci njihovih delavcev zapo-

Roman Raško

sleni v delovnih organizacijah, kjer imajo kolektivni dopust. Izdelali so kriterije, da bi na ta način kar najbolj objektivno določili ti-

ste, ki bodo lahko letovali preko delovne organizacije. Najprej izločijo tiste delavce, ki so letovali preteklo, nato še predpreteklo leto. Potem pa se zgodi, da je za posamezno dekadno še vedno preveč interesentov. V tem primeru uporabijo hreb in na ta način izberejo kdo bo letoval v tisti dekad. Delavec, ki ni bil izbran ima pravico izbirati letovanje v katerem drugem času. Pri tem pa pogosto nastopajo velike težave in negotovanja delavcev. Poseben problem predstavljajo tudi delavci, ki se za letovanje prijavijo, kljub temu, da sploh nimajo namena letoovati. Ko so izbrani, pa se odjavijo. Teh je skoraj polovica.

To pa povzroča komisiji dodatne težave.

Za letovanje v prikolicah Vegrada bodo morali zaposleni prispe-

vati za desetdnevno letovanje po 1500 dinarjev v sezoni in po 1000 dinarjev v pred in po sezoni. Delavci te delovne organizacije združujejo deset odstotkov regresa za letni odhiti za nakup počitniških prikolic. Zavedajo se namreč, da sedanje počitniške zmogljivosti ne zadoščajo. Seveda pa bodo morali v prihodnje temu vprašanju nameniti več pozornosti in odvojiti v ta namen večja sredstva. V planu so imeli nakup manjšega počitniškega doma v Biogradu. V domu je dvajset sob in bi tako lahko letovalo kar okoli 200 družin. Temeljne organizacije združenega dela bi za nakup tega doma morale po zaključnem računu odvojiti sredstva. Ker pa se vse za to niso odločile, je nakup tega doma padel v vodo.

M. Z.

Zaposlovanje

Delavci pri posrednikih nimajo enakih pravic

V lanskem letu so nekateri delavci zaposleni pri tako imenovanih kooperantih — posrednikih (predvsem so to kooperanti iz območja Struge iz Makedonije) zaradi različnih nepravilnosti pri njihovem zaposlovanju, iskali pomoč pri družbenih pravobranilcih samoupravljanja. Vsi pravobranilci v Sloveniji so zato dali pobude delavskim svetom tozdog na področju gradbeništva (ti so najbolj sodelovali s takšnimi kooperanti), da ugotovijo nepravilnosti ter sprejmejo ustrezne sklepe, tako da bi ob koncu lanskega leta prenehalo sodelovanje s temi kooperanti — posredniki.

Ti posredniki zbirajo delavce iz drugih republik na avtobusnih in železniških postajah v večjih središčih naše republike ter jih pošiljajo v kraje, kjer so dogovorili delo. Ti delavci pa najpogosteje nimajo zagotovljenih vseh pra-

vic, ki jim po zakonodaji pripadajo.

Prebivalcem z območja Struge je „pečalba“ že od nekdaj v krvi. Ljudje doma nočejo delati, ampak želijo v svet, kjer se mnogi med njimi uveljavljajo kot posredniki. Kako malo je med njimi zanimanje za delo doma, dokazuje tudi podatek, da na razmeroma velikem območju Struge ni pravzaprav nobene tovarne. V Jugoslaviji in Evropi je okoli tisoč posrednikov s tega območja. V občini Velenje pa delujejo vsaj trije.

Čeprav so vsi delavski sveti sprejeli sklepe, da ne bodo več zaposlovali delavcev preko posrednikov, ki le zbirajo delavce, jim poiščejo ustrezno sezonsko zaposlitev ter na ta račun iztržijo precejšnja sredstva, so v

letošnjem letu marsikje te sklepe razčeljavili. Organizacije združene a dela so namreč zainteresirane za takšno pogodbeno delo tudi zato, ker plačevanje storitev bremeni njihove materialne stroške, ne pa dohodek. Tako se izogibajo številnim davčnim.

Po predlogih družbenega pravobranilca občine Velenje v preteklem letu je bilo pričakovati, da bodo organizacije združenega dela v občini v letošnjem letu sklenile manj kooperacijskih pogodb s temi obrtniki. Stanje pa je še nekoliko slabše, ugotavlja družbeni pravobranilec samoupravljanja, ki je skupno z inšpekcijo dela pregledoval gradbišča. Število delavcev, ki so se zaposlili preko posrednikov je poraslo. Po uradnih podatkih je v občini zaposleno okoli 140 delavcev, gotovo pa je teh delavcev še več. Resnično število je

težko ugotoviti tudi zato, ker se delavci naglo menjujejo tako pri obrtnikih kooperantih kot na gradbiščih. Od znanega števila delavcev, je največ zaposlenih v delovni organizaciji Vegrad, kjer imajo približno 100 takšnih delavcev. Ostali so zaposleni v tozdu Gradbeno dejavnost RLV, pri obrtni zadrugi ter v HPH.

Ti delavci najpogosteje opravljajo sezonska dela in ne poznajo pravic, ki so jim zagotovljene z zakonom. Zanje ni organiziran tečaj iz varstva pri delu, nekateri obrtniki posredniki pa jim tudi ne zagotovijo zaščitnih sredstev. Čeprav mora obrtnik pred pričetkom del predložiti sklenjene delovne pogodbe z delavci, dokazilo, da so delavci zdravstveno, invalidsko in pokojninsko zavarovani ter dokazila, da so zdravstveno pregledani in sposobni za delo, delo, temu

v organizacijah združenega dela, ki sklenejo pogodbo, pogosto posvečajo premalo pozornosti. Doslednost kadrovskih služb bi morala biti večja, tako da dovoljenja za pričetek kooperacijskih del ne bi mogli dobiti obrtnik, ki ni uredil vse dokumentacije. Dogaja pa se tudi to, da ima obrtnik urejeno dokumentacijo za določeno število delavcev, vendar pa na gradbišču delajo drugi delavci.

Obrtniki so dolžni tem delavcem zagotoviti tudi minimalne življenske standarde. Tu je bil storjen pomemben korak, saj veliko teh delavcev živi v samskih domovih Vegrada ali v domu RSC.

Poseben problem so osebni dohodki. Po pogodbah o delu so delavci pri kooperantih upravičeni do okoli 3500 din osebne dohodka. V resnici pa zaslužijo

od 11000 do 17000 din. Kadar pa se delavcu dogodi nesreča ali zbolí, njegov osebni dohodek pade na pogodbeno vrednost. Podobni primeri so tudi pri nekaterih velenjskih obrtnikih.

Delavci, ki so zaposleni pri kooperantih posrednikih, so prav gotovo v manj vrednem položaju kot drugi delavci v organizacijah združenega dela. To je še posebno opazno takrat, ko takšen kooperant izgubi delo ter brez kakršnih koli težav odpusti delavce, seveda pa tudi organizacije združenega dela zlahka prekinejo delovno razmerje s kooperantom. Prav ob sedanjih omejitvah investicij organizacije združenega dela že razmišljajo o takšnih ukrepih. Ker pa je v Sloveniji zaposleno okoli 15 tisoč takšnih delavcev, problem prav gotovo ni majhen.

B. Zakošek

Dan šoferjev in avtomehanicov

Veliko lahko storijo

V nedeljo so nadvse svečano praznili svoj praznik, 13. julij tudi šoferji in avtomehanični občine Velenje. Tokratni praznik je bil še toliko bolj svečan, ker je bila v naši občini enajsta regijska proslava združenja šoferjev in avtomehanicov. V dopoldanskih urah so v Velenju pripravili paradu, v kateri je sodelovalo veliko število uniformiranih članov združenja ter dolga kolona vozil. Sprevod je krenil ob velenjskega kina po Kidričevi in Šaleški cesti, kjer je bila postavljena častna tribuna, s katere so si mimohod ogledali številni predstavniki družbenopolitičnega življenja in organizacij združenega dela celjskega območja. Parado so si ogledali tudi številni občani v Velenju in v Soštanju. Šoferji in avtomehanični so nato krenili na letališče v Lajšah, kjer so pripravili svečanost ob letošnjem 13. juliju, dnevu šoferjev in avtomehanicov.

Goste je v imenu velenjskega združenja pozdravil predsednik **Rajko Peciga**, nato pa je prisotnim spregovoril predsednik združenja celjske regije **Alojz Cobec**. Poudaril je pomen vsakoletnih srečanj,

še posebej pa letošnjega, v katerem slavijo 25. letnico društva, obenem pa to sovpada s tako pomembnimi jubileji, kot je štiridesetletnica vstaje jugoslovanskih narodov. Opozoril je, da lahko avtomehanični in šoferji storijo veliko pri naših gospodarskih prizadevanjih, prav tako pa lahko storijo marsikaj za varnost prometa. V imenu skupščine občine Velenje pa je spregovoril **Pane Semečnik**, ki je med drugim dejal: „Biti šofer ali desna roka šoferja — avtomehaničar, je v današnji družbi čast in ponos. Opravljati odgovorno profesionalno delo na tem področju pa je vredno posebnega družbenega priznanja. Poklic, ki ga opravljate šoferji in avtomehanični, je težak, vendar lep, dokaz temu je tudi to, da se za ta poklic odloča veliko število mladih. Privlačijo jih čar razdalj, mik neznanega in neodkrita, privablja jih ropot novousposobljenih motorjev, ki jim je naoljena človeška roka dihnila moč življenja. Ne vprašajo se ti mladi ljudje po prečutih nočeh, ki jih šofer prebije na vožnji, niti o ždenju v kabini in mrzlih obrokih

hrane ter o svojcih, ki so prikrajšani za marsikaj . . .

Tako vzpostavljajo vedno novi v vaše vrste in tako postajate kot organizacija vsak dan močnejši. S tem pa postaja močnejša in bogatejša celotna naša družbena skupnost, ki v organiziranih subjektivnih silah kakršna je tudi vaša organizacija vidi poročilo za doseganje ciljev, ki smo si jih kot samoupravna socialistična človeška skupnost zastavili.“

V kulturnem programu, ki je sledil uvodnim govorom, sta sodelovala pevski zbor zveze šoferjev in avtomehanicov Velenje in tamburaški orkester Šaleške folklorne skupine. Na slovesnosti pa so podelili zahvale 27. ustanoviteljem Zveze šoferjev in avtomehanicov Velenje. Velenjsko združenje pa je prejelo plaketo tovarštva prve stopnje z zlatim vencem. Podeljeni so bili tudi pokali in priznanja za delo in športna tekmovanja v regiji. Po končani slovesnosti se je pričelo prijateljsko srečanje, ki ga je popestril ansambel Vikija Ašiča.

B. Z.

1. Po pozdravu častnim gostom so odnesli venec k spomeniku maršala Tita

Med člani društva šoferjev in avtomehanicov

Poklica ne bi zamenjali

Vsak poklic je lep, če ga človek opravlja z veseljem, in na slavo, ki so ga pripravili člani društva šoferjev in avtomehanicov Šaleške doline, preteklo nedeljo, je bilo videti, da opravljajo svoj poklic radi, na svoje delo pa so tudi zelo ponosni. Takole so pripovedovali nekateri med njimi:

MIHAEL VALENCI: „Ponosen sem, da se šoferji celjske regije zberemo in vsako leto v drugi občini pripravimo proslavo ob dnevu šoferjev in avtomehanicov. Letos smo bili organizatorji te proslave mi. Takšna srečanja so zelo pomembna, saj se zberemo stanovski tovariši, spregovorimo o svojih problemih, ne nazadnje pa je to tudi pomembna manifestacija, s katero se šoferji predstavimo občanom.“

Član društva šoferjev in avtomehanicov Šaleške doline sem že petnajst let, precej časa pa delam tudi v upravnem odboru društva. V času kar društvo obstoja, smo dosegli pomembne uspehe.“

ANTON ŠMERC: „Do nedavnega

ga sem bil šofer pri Komunalno obrtnem centru Velenje, sedaj pa sem že nekaj časa, po opravljeni tehniški šoli, prometnik v tej delovni organizaciji. Osem let sem že član društva šoferjev in avtomehanicov. Aktivno sodelujem pri pevskem zboru, ki obogati naše prireditve, sodelujemo pa tudi na drugih proslavah.“

Z velikim veseljem se udeležujem vseh srečanj članov našega društva, še posebej pa vsakoletnih proslav, kjer se srečamo šoferji in avtomehanični celotne celjske regije.“

JANEZ ATELSĚK: „Največja pridobitev društva šoferjev in avtomehanicov Velenje je avtošola za vse kategorije, s katero smo pričeli lansko leto. Solo vodim in menim, da smo dosegli na tem področju vidne uspehe. Smo podružnica ljubljanske šole za poklicne voznike. V lanskem letu se je v naši avtošoli izsolalo okoli 200 poklicnih voznikov. Naša velika želja je, da bi lahko tudi naši kandidati za izpite C, D, E, F kategorije opravljali izpite v Velenju. Upamo,

da nam bo to tudi v najkrajšem času uspelo.“

STANE ČAS: „Sodim med tiste šoferje in avtomehanične, ki smo pred 25. leti ustanovili to društvo. V času, kar obstaja društvo šoferjev in avtomehanicov Šaleške doline je bilo že veliko narejenega. Na tem področju pa je še tudi mnogo odprtih vprašanj. Predvsem menim, da je poklic šoferja v naši družbi še vse premalo cenjen. Moti me tudi to, da delo šoferja ni povsod enako ovrednoteno. Tako šoferji v različnih delovnih organizacijah v naši občini, prejemajo za podobno delo, zelo različne osebne dohodke. Prav tako pa tudi ni prav, da imajo nekateri beneficirani delovni staž, drugi pa ne.“

JOŽE PODJAVORŠEK: „Poklic šoferja, ki ga opravljam že 22 let imam zelo rad in prav gotovo ga nikoli ne bom zamenjal. Delo je, kljub številnim problemom, s katerimi se srečujemo vsak dan, zanimivo in lepo.“

Srebrni jubilej

Posebna skrb preventivnim dejavnostim

Združenje šoferjev in avtomehanicov Velenje je bilo ustanovljeno pred 25. leti, in sicer 1. julija 1956. Od takratnih nekaj članov ustanoviteljev, je število naraslo preko 400 članov kot jih šteje združenje danes. Vsa leta svojega obstoja, so se člani obogatili in popestrili svojo dejavnost, predvsem s ciljem zagotoviti večjo varnost udeležencev v prometu ter izboljšati delovne pogoje šoferjev in avtomehanicov. Tako se je razvilo več dejavnosti kot so izobraževanje, preventiva, šport, organizacija avto sejma in drugo. Na področju izobraževanja uspešno deluje avto šola s teoretičnimi tečajji iz cestno prometnih predpisov, tehnike vožnje in motoroznanstva. Praktično pa poučujejo kandidate za vse kategorije. Organizirajo tudi predavanja o novostih v cestnem

prometu, preizkuse znanja s področja cestno prometnih predpisov ter predavanja o novostih v avtomobilski industriji. Na področju preventivne dejavnosti pa pripravljajo anonimna testiranja za občane, predvajajo filme s področja vzgoje in preventive ter organizirajo preventivne akcije na katerih ugotavljajo tehnično usposobljenost vozil. Organizirajo tudi tradicionalno razstavo v Rdeči dvorani pod naslovom Preventiva, varnosti in šport v cestnem prometu. Ta razstava bo letos v novembru. Vzporedno z njo pa bodo potekale akcije anonimnega testiranja, nastavitve svetlobnih teles, nastavitve vplinjačev, predvajanja pa bodo tudi filme.

Šoferji in avtomehanični razvijajo tudi športno dejavnost ter organizirajo tekmovanja, kot so spretnostna

Rajko Peciga

vožnja tovornjakov, avtobusov, turistični avtorelijev, seveda pa skrbijo tudi za družbene dejavnosti, nudijo pomoč svojim članom, vsako nedeljo pa organizirajo prodajo rabljenih vozil.

B. Z.

Za pokal kralja Matjaža

Turistično društvo Črna na Koroškem in TVD Partizan bosta na predvečer 26. turističnega tedna pripravila množični maraton za pokal kralja Matjaža. Start bo v soboto, 8. avgusta, pred hotelom Planika. Ob slabem vremenu bodo prireditelji preložili za teden dni in udeležence pravočasno obvestili. Prijave sprejema do 6. avgusta TVD Partizan Črna na Koroškem in pred prireditelji, navesti pa je treba ime in priimek, športno organizacijo, kategorijo in leto rojstva.

Na 24 kilometrov dolgi progi se bodo pomerili mladinci od 16—18 let, člani od 18—30, mlajši veterani od 30—40 in starejši veterani nad 40 let; poleg tega mladinke od 16—18 let, članice od 18—30 in veteranke nad 30 let. Na 7 kilometrov dolgi progi bodo pripravili trim tek za vse starosti in za mladinke in mladince od 14—15 let, na 3—kilometrski progi pa bodo tekmovali starejši cicibani od 8—9 let ter mlajši in starejši pionirji in pionirke od 10 do 13 let. Za prehrano, prenočišča in seveda nagrade ter priznanja bodo poskrbeli. Morebitne informacije dobite dopoldne na številki 062-866-100.

Srečanje

Med dežurnima gasilcema

V začetku letošnjega leta so v velenjskem gasilskem domu uvedli stalno dežurstvo. Tako so gasilci ob vsakem času, tako podnevi kot ponoči pripravljeni, da na klic občanov takoj ukrepajo. Dežurstvo opravlja pet gasilcev. Delajo v turnusih po dvanajst ur.

O delu dežurnih gasilcev smo se pogovarjali s **Sandijem Čančem** in **Ivanom Jezernikom**. Oba je delo gasilcev veselilo že od malega in bila sta dolgo člana gasilskih društev. Ko so v gasilskem domu odprli stalno dežurno službo, sta postala poklicna gasilca. „Delo gasilcev je prav gotovo težko,“ pravi Ivan Jezernik, „vendar pa tudi nad vse lepo, požrtvovalno, saj nudiš pomoč človeku takrat, ko jo najbolj potrebuje. Vedno sem rad pomagal sočloveku v stiski in menim, da je gasilsko društvo eno tistih, pri katerem to lahko najbolj dokažeš. Prav rad se s to dejavnostjo tudi poklicno ukvarjam.“

Dežurni gasilci pa se srečujejo pri svojem delu s številnimi težavami. Delo opravlja eden sam. Poleg tega, da mora biti pripravljen, da se hitro oglasi na telefonske klice, ima še vrsto drugih opravil. Tako redno pregledujejo gasilne aparate ter vzdržujejo vozila. Poskrbeti morajo, da so ta v takšnem stanju, da lahko grede z njimi v vsakem trenutku na teren. Moja sogovornika menita, da je na tem področju še zelo veliko dela, saj varnosti pred požari še vedno nimamo tako urejene kot bi morala biti. Opraviti bi bilo potrebno več kontrol na terenu, saj je znano, da je preventivno delovanje mnogo cenejše kot pa potem gašenje požarov, ki je

lahko tudi neuspešno. Da bi to delo lahko zadovoljivo upravljali, bi potrebovali dodatne delavce.

Pri dežurni službi pa povzročajo gasilcem največ preglavic lažni klici. „Ravno pričetnem s kontrolami gasilnih aparatov, pa zvonijo telefoni. Seveda se moram takoj oglašiti,“ je pripovedoval Sandi Čanč, „potem pa ugotovim, da je nekomu dolgčas in mi hoče ponagajati. Teh klicev je ogromno. Dobra polovica je takšnih. Vsak klic na pomoč skušamo gasilci preveriti. To storimo tako, da občana, ki je klical kličemo na njegovo telefonsko številko nazaj. Občani se vse premalo zavedajo, da nam povzročajo s svojo neresnostjo kopicop preglavic in nepotrebnega dela in tako tudi onemogočajo, da bi tistim, ki so naše pomoči resnično potrebni še hitreje pomagali.“

Mnogo lažje bo, ko bodo posodobili dežurno sobo, ko bodo nabavili komandni pult s kasetofonom. Tako bodo lahko sporočila občanov posneli na magnetofonski trak.

Moja sogovornika sta bila mnenja, da posvečamo požarni varnosti v naši občini še vse premalo pozornosti, saj ta dejavnost ni šla v korak s hitrim razvojem gospodarstva v naši občini. Gasilsko društvo Velenje ima sicer nekaj sodobne opreme, vendar ta ne zadošča v primeru hujših nesreč. Nujno bi potrebovali cisterno z večjo zmogljivostjo, prav tako pa tudi raztezalno lestev, o kateri so že veliko govorili, vse pa kaže, da ta njihova želja še nekaj časa ne bo uresničena.

M. Z.

Mihael Valenci

Anton Šmerc

Janez Atelesk

Jože Podjavoršek

SANDI ČANČ

IVAN JEZERNIK

Franjo Pajk

Takšna je moja generacija

Vsako ga pozna, naj bo v Gornji Savinjski dolini, ali daleč izven njenih meja. Kako ga tudi ne bi. Vsa povojna leta je aktivno vključen v vse pore družbenega in družbenopolitičnega življenja moziške občine in širšega območja. Nenehno pri delu, na poti, v gibanju, vseh povod, kar težko ga je najti, vsaj za hip. Takšna je narava njegovega dela, takšen je on sam. Franjo Pajk — komunist, sindikalni delavec, samoupravljalec, bорец, pripadnik civilne zaštite, gasilec, lovec, pa še kaj. Ne le, da je član, vrsta odgovornih funkcij

njene otvoritve. Bil je dvakrat udarnik, trikrat je prejel udarniško diplomu.

Vrnil se je v Celje in štiri leta služboval na okrajnem ljudskem odboru. Leta 1951 se je zaposlil v nazarski lesni industriji in ji ostal zvest do danes, ko opravlja delo vodje službe za varstvo pri delu. Pred 30 leti se je začela njegova pot samoupravljalca in družbenopolitičnega ter družbenega delavca v moziški občini. Že takrat je bil izvoljen v delavski svet, bil nato vseskozi član, večkrat predsednik centralnega delavskega sveta, pa delavskega sveta v delovni skupnosti.

To seveda ni bilo vse. Tri leta je bil sekretar občinskega komiteja ZK in pozneje član vrste njegovih organov in komisij, danes je član komisije za organiziranost in razvoj pri OK ZKS Mozirje.

Zlasti plodna je njegova dejavnost v sindikalnih vrstah. Opravljal je vrsto odgovornih funkcij v občini in v svoji delovni organizaciji in sindikatu, zvest se danes. Vrsta priznanj pričča o tem, med drugim tudi srebrni znak jugoslovanskih sindikatov, ki ga je prejel ob lanski 30-letnici samoupravljanja v nazarski lesni industriji. Trikrat je bil delegat na kongresu slovenskih sindikatov, dvakrat na kongresu zveze sindikatov Jugoslavije. Prvega se najraje spominja. »Res drugačni časi so bili takrat. Po vsaki delovni seji so se delegati pred domom sindikatov zbrali v kolo, ter skupaj s prebivalci glavnega mesta zaplesali in zapeli po beograjskih ulicah. Na kongresih je bil vedno tudi tovariš Tito in srečanja z njim bodo ostala vedno v spominu.«

Bil je tudi delegat na kongresu samoupravljancev, pa dvakrat na kongresu ZKS in enkrat na kongresu jugoslovanskih komunistov. Veliko, veliko ljudi je srečal, spoznal, navezal stike z njimi. Nabral si je veliko izkušenj, ki jih pridno uporablja še danes. Mirovanja tudi sedaj ne pozna. Opravlja pomembne naloge v borčevski organizaciji v lesni industriji in na ravni občine, v skupnosti za varstvo pred požarom, v sindikatu, pri gasilcih, civilni zaščiti, delaven je v krajevni skupnosti, pa pri lovcih in nemara še kje. Tudi Red republike z bronzastim vencem, ki ga je pred nedavnim prejel, je priznanje za minulo in sedanje delo.

Se bo kdaj naveličal. Najbrž nikoli. »Moja generacija je bila takšna, polna moči, delovne vneme in zagnanosti. Saj smo morali delati in biti povsod aktivni, potrebe so bile prevelike. Nekoliko mi je najbrž vse skupaj zlezlo tudi pod kožo, iz svoje kože pa ne moreš.«

J. P.

Ob 22. juliju — dnevu vstaje slovenskega naroda objavljamo odlomek iz knjige

„Bitka, kakor življenje dolga“

ki jo je napisal tovariš Edvard Kardelj

Partija se je uveljavila ne samo kot prvobornilca za ekonomske zahteve delavskega razreda, kmetov in ostalih delovnih ljudi, ampak kot edina dosledna politična stranka v Jugoslaviji, ki je imela jasno stališče do nacionalnega vprašanja in ki je aktivirala množice v boju za samoodločbo in enakopravnost narodov Jugoslavije in za demokratične pravice ljudskih množic. Posebno vlogo pri utrjevanju vpliva naše partije v množicah je imela politika mobilizacije množic za obrambo pred čedalje grozečo nevarnostjo agresije držav osi.

Politična linija KP Jugoslavije po aprilskem zlomu je bila jasna: enotnost patriotskih sil v boju za nacionalno osvoboditev; voditi, nadaljevati oborožen odpor proti okupatorju v obliki diverzij in sabotaž; razkrinkavati in izolirati izdajalsko reakcijo vseh barv pred ljudskimi množicami in utrditi vodilno vlogo delavskega razreda v narodnoosvobodilnem gibanju, ker je bilo to nujen pogoj za dosledni boj; razkrinkavati izdajalsko vlogo reakcionarnih krogov emigrantske vlade, ki so bili odgovorni za sramotno kapitulacijo; razvijati vsestranski boj proti okupatorju in njegovim domačim sodelavcem in izdajalcem; politično in organizacijsko pripravljati vseljudsko oboroženo vstajo, ko bo zanjo napočil ugoden čas.

Priprava za oboroženo vstajo proti okupatorju je imela svojo politično in organizacijsko stran.

V političnem pogledu se je partija hkrati s razvijanjem najrazličnejših oblik boja proti okupatorju, vstevši bojkotiranje in sabotiranje okupatorjevih ukrepov, pasivno rezistenco, prikrivanje živih in povzročanje vsakršnih gospodarskih težav okupatorju, bojevala za največji razmah Narodnoosvobodilne fronte. S tem, da se je partija bojevala za enotnost vseh strankarskih sil na osnovi boja proti okupatorju, si je prizadevala doseči tudi enotnost z vrhovi

raznih strankarskih skupin, hkrati pa je neodvisno od tega ustanavljala množične odbore Narodnoosvobodilne fronte ali drugih organizacij množične enotnosti od spodaj. Tako je partija samostojno razvijala boj množic proti okupatorjem in nudila hkrati roko za sodelovanje vsem patriotom in patriotskim skupinam iz vrhov drugih strank.

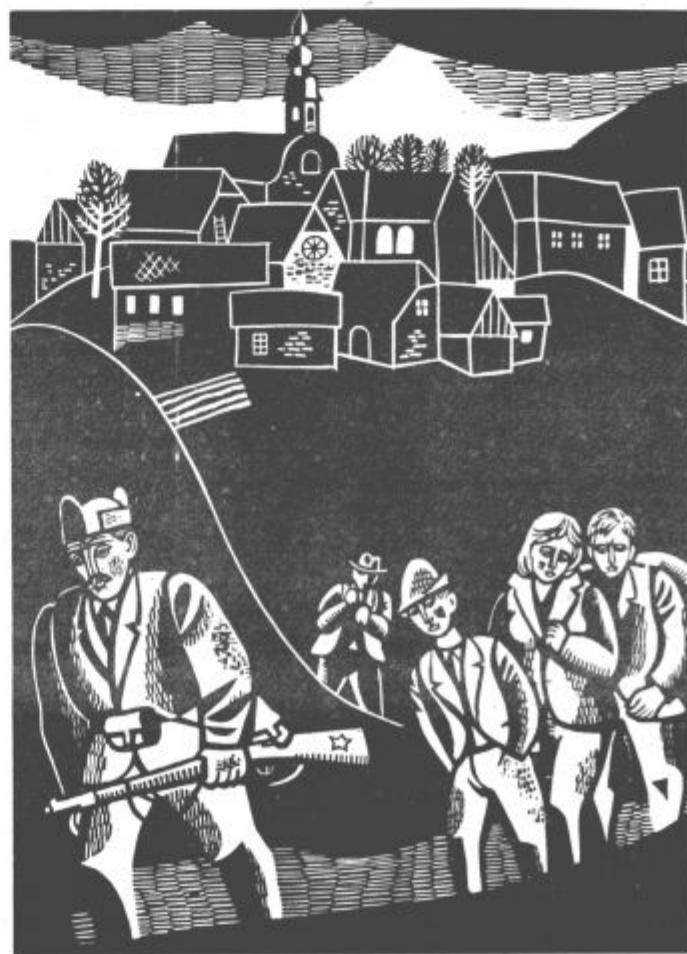
Narodnoosvobodilni fronti so se dejansko pridružile posamezne skupine iz starih

prav tako tudi vse mogoče reakcionarne in psevdodemokratske klike raznih »zahodnih orientacij« takoj začele sodelovati z okupatorjem. Nekatere so napravile to odkrito, druge pa so to poskušale nekaj časa še prikrivati, toda razvoj dogodkov jih je kmalu prisilil, da so se razkrinkale, tako da so morale pokazati ljudstvu svoj pravi obraz — izdajalski obraz sodelavcev in pomagačev okupatorja. Tak razvoj vladajočih klik stare Jugoslavije seveda

Naloga vojaških komitejev je bila, da v vsem organizacijsko pripravljajo in organizirajo zbiranje orožja, pripravljajo vojaške kadre in že organizirajo posamezne sabotažne in diverzantske akcije. Ko je Hitler napadel Sovjetsko zvezo, smo imeli že po vsej Jugoslaviji mrežo takih komitejev, ki so bili sposobni neposredno vojaško voditi oboroženo vstajo v njeni prvi fazi.

Obrekovalci naše partije so proti narodnoosvobodilnemu gibanju v Jugoslaviji pogosto postavljali »argument«, da se je narodnoosvobodilna vstaja na široko razmahnila šele po napadu Hitlerja na Sovjetsko zvezo, ne pa pred tem. S tem »argumentom« so poskušali »dokazati«, da KPJ med vojno sploh ni imela pred očmi interesa nacionalne neodvisnosti, temveč nekaj drugega. Kako lažniv in obrekljiv je ta »argument«, je razvidno že iz tega, da je naša partija že v aprilu začela ustanavljati vojaške komiteje s konkretnimi vojaškimi nalogami. Po drugi strani pa je tudi jasno, da bi bil širok razvoj ljudske vstaje velika napaka v času, ko je bil Hitler v Rokavskem prelivu in ko se v vsej Evropi ni nihče upri nemškimi in italijanskim tolpam, ker bi to pomenilo izpostavitvijo oboroženo vstajo koncentriranemu udarcu sovražnika. Razen tega tudi ljudske množice neposredno po aprilskem zlomu še niso bile pripravljene, da bi množično prijele za orožje.

Vidite, to so glavni razlogi, ki so vodili CK KPJ, da je v juniju 1941. leta pozval vse partiole Jugoslavije, naj razvijajo široko partizansko akcijo proti okupatorju s perspektivo, razviti to akcijo v vseljudsko oboroženo vstajo. Že septembra smo imeli precejšnje osvobojeno ozemlje in sredi tega meseca je politbiro CK KPJ prišel iz Beograda na osvobojeno ozemlje. Ustanovljeni so bili vrhovni štab partizanskih odredov s tovarišem Titom na čelu kot vrhovnim komandantom, prav tako pa tudi nacionalni glavni štabi.

političnih strank, skupaj s posamezniki iz vrhov teh strank, ki jih je nacionalno in patriotsko čustvo pripeljal v tabor narodnoosvobodilnega boja. Zlasti pa je treba poudariti, da so vrhovi starih političnih strank kot celota, a

ni bil slučajen in se ni začel šele med vojno.

Organizacijska stran priprave na oboroženo vstajo je bila predvsem v ustanavljanju vojaških komitejev v globoki ilegali, ki se je začelo takoj po aprilskem zlomu leta 1941.

Tozda za ptt promet Velenje

Urejanje krajevnega telefonskega omrežja

Z namenom, da zagotovijo večjo kakovost v telefonskem in telegrafskem prometu, razvoj omrežja v manj razvitih krajevnih skupnostih, hitro medsebojno obveščenost v primeru elementarnih nesreč ter tudi hiter klic na pomoč, je začela temeljna organizacija združenega dela za ptt promet Velenje Podjetja za ptt promet Celje z izgradnjo krajevnih telefonskih omrežij na svojem območju, to je v občinah Velenje in Mozirje ter v krajevnih skupnostih Letuš in Vinska gora v občini Zalec.

Najprej, in sicer leta 1979, so bila urejena krajevna telefonska omrežja v krajevnih skupnostih Bele vode, Zavodnje, Skorno — Florjan, Topolšica, Šostanj, Ravne, Gabrke, Stara vas, Pesje, Velenje — Desni breg, Salek — Gorica in Velenje — Smartno v velenjski občini ter v krajevni skupnosti Vinska gora v občini Zalec. Lani pa so nadaljevali z izgradnjo krajevnih telefonskih omrežij v krajevnih skupnostih Gorenje, Plešivec, Cirkovec, Skale — Hrastovec, Konovo, Velenje — Smartno, Salek, Staro Velenje, Podkraj — Kavče in Paka v občini Velenje ter Letuš v občini Zalec. Vrednost oprave-

nih del v letu 1979 znaša 30 milijonov din, v lanskem pa 33 milijonov din.

Z izgradnjo krajevnih telefonskih omrežij v Saleški dolini so zasedene zmogljivosti velenjske ATC, ki ima 3.000 priključkov, pa central v Šostanju (400 priključkov) in Smartnem ob Paki (160 priključkov). Prostih je ostalo za zdaj le še okrog 60 števil na ATC Topolšica (100 priključkov). Trenutno pripravljajo načrte za nadaljnjo izgradnjo krajevnih telefonskih omrežij na območjih, ki jih bo mogoče vključiti še pred izgradnjo novega ptt centra v Velenju. V krajevni skupnosti Beveče bodo dobili prvi telefon, in sicer krajevna skupnost, omrežje pa bodo širili še na območju krajevne skupnosti Topolšica, da bi zasedli proste zmogljivosti tamkajšnje telefonske centrale.

Samo še 4 zaselki v občini Mozirje brez telefona

V občini Mozirje pa so začeli z načrtno izgradnjo krajevnega telefonskega omrežja v letu 1980, in sicer v vseh 10 krajevnih skupnostih, to je v Lučah, Solčavi, na Ljubnem ob Savinji, Re-

čici ob Savinji, v Nazarjah, Mozirju, Smartnem ob Dreti, Bočni, Gornjem gradu in Novi Stifci. V akcijo urejanja krajevnega telefonskega omrežja v Gornji Savinjski in Zadrebki dolini so vključili pravzaprav vse zaselke, saj bodo za zdaj ostali brez telefonskega priključka le štirje zaselki. Pomembnost in zahtevnost te akcije izpričuje med drugim tudi podatek, da sodi občina Mozirje, kar zadeva velikost, med največje občine na Slovenskem.

Do začetka julija so opravili pri urejanju krajevnega telefonskega omrežja v moziški občini že okrog 80 % vseh predvidenih del. Sklenili jih bodo, kot je povedal direktor tozda za ptt promet Velenje, Janez Kraševc, predvidoma septembra — ob moziškem občinskem prazniku. Nove telefonske naročnike, vseh bo 680 pa bodo vključevali v krajevno omrežje predvidoma do konca letošnjega leta. Sicer so hkrati z urejanjem krajevnega telefonskega omrežja na območju občine Mozirje širili zmogljivosti telefonskih central ter povečevali število zvez končnih central z vozlično telefonsko centralo v Mozirju ter od Mozirja do glavne centrale v Celju.

Investicijska vrednost vseh del, ki jih bodo opravili v občini Mozirje, znaša 66 milijonov dinarjev, in to za ureditev krajevnih telefonskih omrežij, povečanje zmogljivosti central in okrepitev zvez. Niso pa v to vračunana opravljena dela pri obnavljanju obstoječega omrežja.

Telefoni praktično do vseh visokogorskih in višinskih kmetij

V okviru akcije izgradnje krajevnega telefonskega omrežja na območju tozda za ptt promet Velenje so namenili posebno pozornost povezavi visokogorskih oziroma višinskih kmetij s »svetom« s telefonom. V moziški občini so najprej vključili v avtomatski telefonski promet visokogorske kmetije na Solčavskem, in to Bukovnika pod Raduho, Kneza v Robanovem kotu in druge, pa domačije v Podvolovjeku s Podolševu in Krnico. Z Ljubnega so speljali telefon do pod Smrekovca. Telefoni so zavzvali na Dobrovljah, pa na kmetijah nad Gornjim gradom in Novo Stifto.

Tudi na območju velenjske občine so v zadnjih dveh letih napeljali telefon do večine višinskih kmetij na Plešivcu, Graški gori,

Novi telefonski priključki šele po letu 1983

Z akcijami za izgradnjo krajevnega telefonskega omrežja v občinah Velenje in Mozirje v letih 1979—1981 so praktično zasedene vse zmogljivosti central na območju tozda za ptt promet Velenje. Akcijo za širjenje krajevnega telefonskega omrežja bo torej mogoče nadaljevati šele po letu 1983, to je po dograditvi nove vozlične avtomatske telefonske centrale v novem ptt centru v Velenju (na katerega bo mogoče priključiti do 6.000 novih telefonskih naročnikov) in po povečanju zmogljivosti telefonske centrale v Mozirju, ko bodo po letu 1983 preselili v Mozirje obstoječo velenjsko telefonsko centralo.

Na tozdu za ptt promet Velenje smo še izvedeli, da hkrati z zidavo nove stanovanjske soseske Salek 2 v okviru usmerjene stanovanjske gradnje urejajo telefonsko omrežje tudi v tej soseski. Pripravljajo pa se na urejanje telefonskega omrežja tudi v soseski Salek 3. Sicer pa so v izdelavi načrta za ureditev industrijskega omrežja za potrebe Rudarske elektroenergetskega kombinata Velenje, Gorenja, Rudarskega šolskega centra Velenje, Veplasa in Toplovoda, da bi zadovoljili potrebe teh organizacij združenega dela po zvezah vseh vrst za daljše obdobje.

Med nazarskimi taborniki

Ponosni na tabor v Šentjanžu

V razmeroma kratkem obdobju se je taborništvu v Nazarjah močno razmahnilo. Taborniki tukajšnjega odreda se ponajbolj z resnično raznovrstno dejavnostjo; vse oblike njihovega dela in uspehe je kar težko naštet. Omeniti pa velja tabor, ki so ga z veliko delovne vneme, zagnanosti in prostovoljnega dela v slabih treh letih uredili v Šentjanžu ter ga poimenovali po bratih Kraigher.

Zamisel o taboru na tem mestu se je porodila spomladi pred tremi leti. Po prvih ogledih so se odločili, se dobro pripravili in pričeli s očiščevalnimi akcijami. Gmajna je terjala veliko dela, pri čiščenju in urejevanju prostora so se izkazali vsi, predvsem pa najmlajši pripadniki. Razen veliko volje niso imeli ničesar, vse so prispevali sami. Napori pa niso bili zaman. Z izredno marljivostjo na vseh področjih so si pridobili zaupanje in kakršnakoli oblika pomoči danes že ni več slučaj, čeprav za uresničitev vseh njihovih načrtov seveda še ne zadostuje.

Zadnji dve leti so na tem prostoru že taborili, pripravili različne akcije, kot na primer lanskoletno srečanje borcev treh krajevnih skupnosti ob 4. juliju, predvsem pa so marljivo delali. Tako so v teh dneh postavili kuhinjo, ki so jo imeli poprej urejeno bolj zaslon. S tem bodo v svoj tabor lahko povabili tudi tabornike od drugod. Zanimanja že doslej ni manjkalo, vendar ponudb zaradi nedograjene tabora niso mogli sprejeti. Med drugimi so se za taborjenje na tem mestu zanimali tudi zamejski rojaki iz Trsta. Z dograjeno kuhinjo so torej izpolnili pomemben pogoj in že ta teden bo njihov tabor dobil prve goste. V dveh izmed njih se bodo na tem mestu izpopolnjevali bodoči vodniki iz Zagreba.

Prav na tem področju gradijo pomemben del svoje bodoče dejavnosti. Želijo si namreč več zamenjav s taborniki od drugod.

Takšna oblika sodelovanja ima veliko obojestranskih prednosti. Veliko manj je stroškov pri prevozu opreme in urejevanju tabora, predvsem pa bi na

ta način taborniki spoznali več novih krajev in ljudi, navezali bi nova prijateljstva in delovne vezi. Ker so trdno odločeni stopiti na takšno pot, se s danjo ureditvijo tabora niso zadovoljili. Pri tem jim je obilno priskočila na pomoč nazarska lesna industrija. Glin je namreč njihov pokrovitelj. S preselitvijo v nove poslovne prostore so tabornikom odstopili del starih. Leseno poslopje bodo taborniki sami prestavili na taborni prostor in s tem veliko pridobili. Med drugim svojo pisarno, skladišče za opremo, pa jedilnico in učilnico za slabega vremena. Načrtov imajo torej veliko in kar prido jih uresničujejo.

Te dni odhajajo na taborjenje v Savudrijo, čeprav poudarjajo, da v takojšnjih razmerah programa taborjenja v pravem smislu najbrž ne bodo mogli v celoti uresničiti. Za Savudrijo so se letos med drugim odločili tudi zato, ker so bili v preteklih letih deležni pripomb nekaterih staršev, da je 500 dinarjev za taborjenje na njihovi »gmajni« v Šentjanžu predrago. Sicer pa je vsaka sprememba dobra in bo za nekaj le koristila, tudi v tem primeru. To in še veliko več sta povedala Janez Pečnik in Miro Borštnar, ki jima nikoli ne zmanjka časa in volje za taborniško dejavnost, svoje pa so dodali še taborniki.

Janez KRIVEC iz Poljan: »Taborništvu sem zapisan tri leta in mu bom zvest še dolgo, dolgo. Vseč so mi najrazličnejše akcije in prireditve, ki se jih udeležujemo, izleti in pohodi, taborjenje, predvsem seveda življenje v naravi. Veliko koristnega se naučimo, se sprostim in si odpočijemo. Tega je bilo sočasno v zadnjem času manj, ker smo se bolj posvetili delovnim nalogam pri urejanju in dograjevanju tabora. Poleg očiščevalne akcije smo letos morali popraviti cesto, ki jo je poškodovala poplava, zgradili smo kuhinjo in postorili še marsikaj. Vseeno je lepo in še lepše bo. Sedaj se najbolj veselim taborjenja v Savudriji.«

Jožica ROPOTAR iz Lače vasi: »Tabornica sem sicer šele leto dni, sem pa vseeno navdušena. Nagovorila me je prijateljica, ki mi je veliko pripovedovala o delu in življenju tabornikov. Sicer pa je tabornik tudi ati, pa sestra in zagotovo se nam bo pridružila še mlajša sestra. Res mi je vseč pri tabornikih. Veliko akcij se udeležujem, dobri tovariši smo in veselo urejamo tabor, kolikor morem pomagam tudi pri gradnji kuhinje. Predvsem sem zelo rada v naravi in bom vedno ostala tabornica.«

Janez Krivec

Jožica Ropotar

Vanda GOLOB s Prihove: »Taborniškim vrstam sem se priključila po navdušenem pripovedovanju sošolcev in nikoli mi ne bo žal. Veliko nas je, mladi in veselimo, veliko delamo in se po svoje tudi zabavamo ter razvedrimo. Predvsem mi je všeč življenje in delo v naravi, zlasti spanje v šotoru. V naši četi sem športni referent, vendar se v tem trenutku s kakšnimi posebnimi dosežki ne moremo pohvaliti.

Načrtovali smo sicer vrsto srečanj z osnovnošolci in z malčki iz vrta, vendar ob obliki dela letos zato ni bilo časa, razen za razvedrilne igre zvečer po končanem delu. Na taborjenju v

Vanda Golob

Jože Ivanovič

Počitnice — kako: za koga

Počitnice, dolgo in težko pričakovane, so že skoraj na polovici. Marsikdo se je že vrnil z morja, ali pa se namaka v šoštanjem ali velenjskem bazenu. Dvorišča, stopnice in betonske ter asfaltne ulice so polne živžava skozi ves dan. Da, počitnice.

Kakor za koga... In za Tončka so tudi počitnice... Ob delu, saj mora nakladati kravam, pa košnja in druga opravila na kmetiji Avbrškovih na vrhu Paškega Kozjaka...

Tonček resda ne hodi vsak dan v več kot 6 km oddaljeno Pako, od koder se vozi v solo v Velenje, toda vsak dan mora vstajati zgodaj. S soncem, ko se prikaže vrh Kozjaka... In potem trava, pa tudi na polje je treba, nasekati drv...

Misli so daleč od šole, pa tudi daleč od morja... hj

Skakalci na Ljubnem

Delavni tudi poleti

V poletnih mesecih so zimski športi razumljivo v ozadju pozornosti, delo v klubih pa seveda ni povsem zamrlo. Dokaz zato so tudi člani smučarsko-skakalnega kluba z Ljubnega ob Savinji. Pred dnevi so opravili svoj letni občni zbor, na katerem so pregledali svoje dosežke v minuli sezoni, izoblikovali načrte za prihodnjo in izvolili novo vodstvo. Enotna ocena je bila, da so bili uspešni in da bo njihova temeljna usmeritev tudi v prihodnje vzgoja mladih tekmovalcev.

V klubu je trenutno 20 tekmovalcev, med njimi daleč največ cicibanov in pionirjev, iz lastnih vrst pa so usposobili tudi šest trenerjev in vaditeljev. V minuli tekmovalni sezoni so se ljubenski skakalci udeležili 25 različnih tekmovalj, od tega 6 na skakalnicah s plastiko. V pokalu SR Slovenije se je Jožko Kopač uvrstil na 12. mesto, Pavel Orešnik na 16., ekipa Ljubnega pa je bila med 24 klubi 14.

Sami so priredili regijsko prvenstvo za starejše pionirje. 2. tekmovalje za

memorial Franca Naraločnika in prav tako 2. tekmovalje za pokal Savinjskega flosarja. Obe prireditvi bosta seveda naslednje leto. V sodelovanju TVL Partizanov in Logarski dolini pripravili tudi prvenstvo krajevnih skupnosti v paralelnem slalomu. Poleg tega so očistili dve skakalnici, popravili zaletišče na srednji in v tej sezoni pridobili še dva vadeljca iz svojih vrst.

Skladni s sedanjo dejavnostjo so tudi bodoči načrti. Obe že omenjeni tekmovalji bodo pripravili tudi letos, na Ljubnem pa bo tudi regijsko prvenstvo za člane in republiško za mlajše in starejše pionirje. Seveda ne bodo manjkali na tekmovaljih za pokal SR Slovenije. Ostalih nalog jim prav tako ne manjka. Pričeli so že z gradnjo nove večje skakalnice, na srednji bodo postavili novo zaletišče in ga popravili na najmlajši in še bi lahko naštevali. Dokaz njihove dosedanje uspešnosti so tudi priznanja. Prejeli so jih posamezniki, klub pa je prejel priznanje OF za razvoj skakalnega športa in za izjemno skrb za podmladek. J. P.

Osmi zlet slovenskih tabornikov

V Ilirski Bistrici so slovenski taborniki postavili plateno mesto, ki je sprejelo okrog 1500 tabornikov iz vse Slovenije ter goste iz bratskih republik ter zamejstva.

Šešli so se na osmem zletu, ki so ga poimenovali kar „delovni kongres“. Sedem dni je stal tabor na obronkih Brkinov. Prišli so mladi

taborniki, da bi pokazali, kaj so se naučili v štirih letih, od sedmega zleta, ki je bil na Muti od Dravi.

Taborniški mnogoboji, nekakšna republiška taborniška prvenstva, so pokazali, kako so mladi taborniki večji v postavljanju šotorov iz šotorov, pa v signalizaciji, orientaciji in drugih taborniških spretnostih.

Tudi sicer je bil program pester. Takšen, kot so si ga postavila področna taborna vodstva. V celjskem področju smo zamenjali skakalnico Velenja, da bi jih popražili o vtisih. Res škoda, da jih ni bilo na zlet, saj bi lahko izmenjali marsikatero izkušnje, pridobili novih spoznanj in navezali tovariške stike s taborniki naše ožje domovine.

Ne samo delovni program, tudi slovesnost ob 30. letnici slovenske taborniške organizacije bo ostala v spominu marsikateremu udeležencu osmega zleta v Ilirski Bistrici. Taborniki Slovenije so delili predsedniku Slovenije SFRJ in prvemu predsedniku jugoslovanskih tabornikov Sergeju Kraigherju na slovesnosti 5. julija, zlati znak ZTJ.

Pri urejevanju tabora in tudi drugod jim ni nič pretežko

MARJAN BREGAR ILIR SE VRAČA

8. Da, Setra je bila nekoč postavna Ilirka z Gradišča. Vojna vihra ji ni vzela življenja, udarila jo je hujša, surova roka jo je oropala devištva in mladosti, jo obsodila, da poslej iznakažena životari v divjini. Sama s svojimi grozotnimi spomini...

Starka je zrla v mladeniča, vrtala v njegovo negotovo prihodnost. »Pridi, prerokovala

ti bom!» je rekla in ga materinsko prijela za roko.

Vrgla je pest suhega listja na ognjišče. Trak modrega dima se je vzpel pod strop. Zarek iz špranje ob vratih je sekal ta trak, ga jarko osvetljeval prav v točki, kamor je zrla Setra.

Vse v koči je utihnilo. Celo dim kot da je za hip obvisel, razpet med ognjiščem in stro-

pom...

»Vidiš smrt?» se je približal Ken. Starka pa se ni ganila.

Dolgo so njene oči steklenele nad ognjiščem. Nato se je zdrznila, kot da se prebuja.

»Ne!« je mrmrala, »življenje vidim! Da, življenje in — ljubezen!«

Čar se je sesul! Dim se je znova zviljal pod

strop, od nekod so se zasilale kokoši, klici otročaje. Ken je široko odprl vrata in sonce je pregnalo poslednjo skrivnost iz kotov Setrine podrtije.

»Daj no, Setra, ti pa tvoja prerokovanja!« je zamahnil.

»Mleka mi raje pogrej! Sto let ga že nisem pil.«

Koledar

Petek, 17. julija Aleš
Sobota, 18. julija Miroslav
Nedelja, 19. julija Vincenc
Ponedeljek, 20. julija Marjeta
Torek, 21. julija Danilo
Sreda, 22. julija — dan vstaje
Četrtek, 23. julija Branislav

Mali oglasi

AVTOLIČARSTVO PETER VODIŠEK zaposli dva kvalificirana avtoličarja. Takoj. Informacije po telefonu 850-986 od 14. do 15. ure.

PRODAM BETONSKI MESA-LEC potreben manjšega popravila. Mravljak, Koroška 50, Soštanj.

OGLEDALA ZA VLEKO CAMP PRIKOLICE PRODAM. Mravljak, Koroška 50, Soštanj.
PRODAM STANOVANJSKO HIŠO Z VRTOM v Braslovčah ob glavni cesti v trgu. Ogled vsak dan. Ivan Gostečnik, Rakovlje 1, Braslovče.

PRODAM MOPED APN — 45 (brez izpita). Informacije Kešpet, Vrnjačke Banje 2, popoldan.

IZGINIL JE ČRN NEMSKI OVČAR. Sliši na ime Dingo in ima navzgor zavihan rep. Za informacije o njem nudimo lepo nagrado. Rabič cesta IV/1 Velenje. Telefon 852-526 zvečer ali 881-364 dopoldan.

PRODAM ŠOTOR ZA 4 OSEBE. Rabljen eno sezono. Vodoničnik, Veljka Vlahoviča 45, Velenje.

V SOŠTANJU ODDAM sobo mlajšemu fantu. Naslov v uredništvu.

PRODAM MOTORNO KOLO Tomos TL 14 letnik 1980, registriran do 1. 4. 1982. Vidovič Stane, Selo 7, Velenje.

PRODAM DOBRO OHRANJENO ZASTAVO 101 letnik 1978-jesen. Informacije po tel. 852-723.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da kemična čistilnica POLAK Koroška 44 od 20. 7. do 8. 8. 1981 ne obratuje zaradi kolektivnega dopusta.

PRODAM motocros motor Husgvarna 125 ccm, letnik 1977. Motor je generalno obnovljen. Miran Adrinek, Prebold 127 b
CITROEN GS — BREAK, letnik 1976 prodam. Informacije na tel. 850-184.

PRODAM ŠOTOR s spalnico in vso opremo za dve osebi. Tel. 851-337, po 19. uri.

GARSONJERO ali stanovanje išče mlada družina. Sva dobra plačnika. Predplačilo najmanj za pol leta, tel: (068) 81-217.

Nujno prodam ZASTAVO 101 S, letnik 1978. Tel. 881-349

Dežurstva

Zdravniki v zdravstvenem domu Velenje:

Petek, 17. julija — dr. Pustovrh (dnevni), dr. Natekova (ponoči),
Sobota, 18. julija — dr. Župančič (dežurni), dr. Blatnik (pomožni dežurni).

Nedelja, 19. julija — dr. Župančič (dežurni), dr. Blatnik (pomožni dežurni).

Ponedeljek, 20. julija — dr. Žičkar (dnevni), dr. Pustovrh (ponoči).

Veterinarska postaja Velenje
Od 17. do 23. julija Ivo Zagoren, Vrnjačke Banje 7, Velenje, telefon 852 371

Kino

REDNI KINO VELENJE

17. 7. — petek ob 18. in 20. uri: KJE SI SREČA — francoska

HPH Velenje
Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

Prosta dela in naloge:

1. miner
2. vrtalec
3. več KV zidarjev in tesarjev
4. likvidator faktur — za določen čas

Pogoji za opravljanje del in nalog pod tč.:

1. KV miner (strokovni izpit), 5 let delovnih izkušenj
2. najmanj PK delavec — 2 leti delovnih izkušenj pri vrtnanju
3. kvalifikacija ustrezne stroke, 2 leti delovnih izkušenj
4. srednja šola ekonomske smeri

Ponovno objavljamo štipendije za pridobitev poklica (5 mest) zidar, (5 mest) tesar.

Kandidati naj pošljejo prošnje v 10 dneh po objavi, komisiji za DR HPH Velenje, Trebuška 19, 63320 Velenje.

komedij V glavni vlogi: Dominique Laffin.

18., 19. 7. — sobota in nedelja ob 18. in 20. uri: DEKLETA GREDO V MÜNCHEN — zgodno nemški sexi. V glavni vlogi: Elfriede Payer, Christina Lindberg.

20., 21. 7. — ponedeljek in torek ob 18. in 20. uri: POLICIJSKA VOJNA — francoski kriminalni. V glavni vlogi: Clod Braser.

22., 23. 7. — sreda in četrtek ob 18. in 20. uri: PLACANI LJUBIMEC — italijanska komedija.

24. 7. — petek ob 10. uri: ZADNJI OBJEM — ameriška grozljivka. V glavni vlogi: Rei Scheider.

24. 7. — petek ob 18. in 20. uri: DESETKA — ameriška sexi komedija. V glavni vlogi: Dudley Moore.

komedija. V glavni vlogi: Dudley Moore.

KINO DOM KULTURE VELENJE

23. 7. — četrtek ob 20. uri: DESETKA — ameriška sexi komedija.

KINO SOŠTANJ

18. 7. — sobota ob 19,30: KJE SI SREČA — francoska komedija.

19. 7. — nedelja ob 17,30 in 19,30: POLICIJSKA VOJNA — francoski kriminalni.

20. 7. — ponedeljek ob 19,30: PLACANI LJUBIMEC — italijanska komedija.

22. 7. — sreda ob 19,30: DEKLETA GREDO V MÜNCHEN — zahodnonemški sexi.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

17. 7. — petek ob 20. uri: POLICIJSKA VOJNA — francoski kriminalni.

21. 7. — torek ob 20. uri: DEKLETA GREDO V MÜNCHEN — zahodnonemški sexi.

Gibanje prebivalstva

Velenje

Poroke:

Milan Jelen, roj. 1960, strojni tehnik iz Hrastovca in Brigita Ribizel, roj. 1961, tehnična risarka iz Gave.

Ivan Stropnik, 1958, avtomehaničnik, Skorno pri Soštanju 40/a
Marija Lesnik, 1960, prodajalka, Skorno pri Soštanju 49

Umrli:

Rudolf Rednak, upokojenec iz Arnač 2, star 55 let; Ljudmila Ledinek, gospodinja iz Velenja, Stanetova 16, stara 58 let; Matevž Vodovničnik, rudar iz Velenja, Veljka Vlahoviča 45, star 48 let; Andrej Samec, upokojenec iz Velenja, Prešernova 2, star 77 let; Marijan Sušec, delavec iz Laz 16, star 30 let; Frančiška Blatnik, upokojenka iz Soseske 5, stara 73 let.

Popravek

V 25. številki Našega časa, dne 26. junija 1981, je prišlo do tiskarske napake pri razpisu RUDARSKEGA ŠOLSKEGA CENTRA VELENJE. Točka 5 se pravilno glasi:

5. VODJA ŠTUDIJA DELA

pogoj: višja šola organizacijske smeri ali srednja šola tehnične smeri
— 3 oz. 5 let delovnih izkušenj

REK Avtopark

p. o., Velenje

Komisija za delovna razmerja REK DO Avtopark Velenje razpisuje prosta dela in naloge

vodje strokovnih služb

Poleg splošnih mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje:
— srednja ali višja šolska izobrazba pravne oziroma sorodne smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti,
— 3 leta delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih,
— moralno-politične kvalitete.

Prijave pošljite v roku 15 dni od dneva objave na naslov REK Velenje DO-AVTOPARK, Koroška 62 — komisiji za delovna razmerja.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

VEGRAD

VELENJE, PREŠERNOVA 9

Na podlagi sklepov Komisij za delovna razmerja DSSS TOZD MEHANIZACIJA objavljamo naslednja prosta dela in naloge

1. Vodenje razvoja (DSSS)

Pogoj: visoka izobrazba tehnične smeri
5 let delovnih izkušenj
opravljen strokovni izpit

2. Delovno področje izdelava ekonomskih elaboratov za investicije (DSSS)

Pogoj: visoka izobrazba ekonomske smeri
5 let delovnih izkušenj

3. Kalkuliranje (TOZD MEHANIZACIJA)

Pogoj: gradbeni tehnik
2 leti prakse

Za vsakega kandidata je predvideno poskusno delo. Delo je za nedoločen čas.

Prošnje z dokazili o izobrazbi pošljite na naslov GIP „VEGRAD“ VELENJE, kadrovska služba, Prešernova 9/a, Velenje, najpozneje 10 dni po izidu razpisa. Vsi kandidati bodo o izidu obveščeni v 30 dneh od dneva objave.

gorenje fecro
slovenj gradec

Gorenje — Fecro
Tovarna kovinskih izdelkov
n. sol. o., Slovenj Gradec

objavlja

prosta dela in naloge:

1. programiranje (enega delavca)

Pogoj:
— dipl. ekonomist ali dipl. ing. strojništva
— 3 do 5 let prakse

2. ključavničarska dela v obratu investicijske opreme (štiri delavce)

Pogoj:
— KV ključavničar
— 2 leti prakse

3. oblikovanje pločevine (dva delavca)

Pogoj:
— KV industrijski klepar
— 2 leti prakse

4. elektromontaža na hladilnih in klavniških napravah (enega delavca)

Pogoj:
— KV električar
— 2 leti prakse

Za vsa objavljena dela in naloge je pogoj poskusno delo. Pismene prijave z dokazili o izobrazbi in kratkim življenjepi-som naj kandidati naslove na kadrovsko službo Gorenje-Fecro, Gmajna 55, Slovenj Gradec, v roku 15 dni od objave v časopisu.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po preteku roka za prijavo.

ZAHVALA

ob boleči izgubi drage mame in stare mame

Marije Chromy

iz Velenja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Zahvaljujemo se DO ESO in sodelavcem za darovane vence. Posebna hvala sestram Doma za varstvo odraslih, ki so ji v najhujših trenutkih življenja lajšali bolečine.

Vsi njeni

ZAHVALA

ob boleči in mnogo prerani izgubi našega dragega sina, brata, strica in svaka

Marjana Sušca

iz Laz, roj. 6. 7. 1951

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki so ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti, sočustvovali z nami, darovali cvetje in vence. Pristrčna hvala pevcem iz Vinske gore, vsem govornikom za poslovilne besede, sodelavcem, posebno DO Vegrad — TOZD Lesna Soštanj za humano pomoč ter njegovim najdražjim prijateljem.

Žalujoči: mama, ata, brata Jože, Tine, sestre Marica, Justika in Marta z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame in stare mame

Ljudmile Ledinek

iz Velenja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki so darovali cvetje, izrekli sožalje in nam pomagali v najtežjih trenutkih. Zahvaljujemo se kolektivoma REK in Gorenje za darovano cvetje ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: mož Ivan, hčerki Darja in Irena z družino ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob težki in nenadomestljivi izgubi dragega moža in očeta

Matevža Vodončnika

rudarja iz Velenja

se iz srca zahvaljujemo sozd REK Velenje-tozd Klasirnica in sodelavcem za pomoč in udeležbo ter darovane vence. Zahvala velja tudi častni straži, pevcem za odpete žalostinke, godbi, rudarjem v uniformah in govorniku.

Zahvaljujemo se tudi vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom.

Žalujoči: žena Jožica, sin Janež in hčerka Jožica.

Rudarska godba Velenje

Tudi drugič zlati

V Nizozemskem mestu Krekrade, ki leži v bližini nemške meje in ima približno 50 tisoč prebivalcev, je te dni deveto svetovno glasbeno tekmovanje. Ta tekmovanja so vsake štiri leta, prvo je bilo leta 1951, na osmem pred tremi leti pa so prvič sodelovali tudi člani velenjske rudarske godbe in že ob prvem nastopu razveselili, saj so osvojili prvo mesto in zlato medaljo. Od takrat so minila šele tri leta — letošnje prvenstvo so organizirali prej zató, da se ne bi pokrivalo s svetovnim nogometnim prvenstvom, in velenjski godbeniki imajo že drugo zlato medaljo. Dobili so jo preteklo soboto zvečer, ko so že drugič nastopili pred strogo mednarodno žirijo v Rodhale — v dvorani, kjer je tekmovanje — letos od 4. do 27. julija.

Letošnjega tekmovanja se udeležujejo orkestri iz 25 držav; vsaj toliko zastav smo našli v tekmovalni dvorani in na mestnem igrišču. Med njimi je bila seveda tudi jugoslovanska, saj so poleg naših godbenikov nastopili še člani celjskega komornega orkestra in prejeli srebrno medaljo, jutri bodo nastopili člani delavske godbe iz Zagor-

ja, prihodnji teden pa godbeniki iz Trbovelj. Tekmovanje je razdeljeno na tri dele: koncertni, ki je v dvorani in na show program ter igranje koračnic ob korakanju — ti dve tekmovanji potekata na igrišču, kjer se zbere nekaj deset tisoč prebivalcev. Naši godbeniki so prispeli na Nizozemsko v petek zvečer, v soboto zvečer pa so morali na oder. Med skupinami, ki so tekmovale v večernem delu, so bili na vrsti tretji.

Ko so pred tremi leti stopali na oder, se nam je zdelo, da so godbeniki nadvse sproščeni, brez vsake treme. Takrat smo mislili, da bi bila srebrna medalja že velik uspeh. Toda godbeniki so gotovo razmišljali drugače. Pripravljani so bili za zlato in ga tudi dobili.

Pred sobotnim nastopom pa se nam je zdelo, da v godbenikih ni toliko sproščenosti, kajti zavedati se je treba, da je bila pred njimi velika odgovornost, saj so vsi „pričakovali“, da morajo ponoviti uspeh izpred treh let. Ko so zaigrali uvodno koračnico za ogrevanje, je trema, če je že pač bila, takoj izginila. Začelo se je odločilnih

devetindvajset minut, v katerih so zaigrali tekmovalni skladbi K. Baarena Partiti in M. Poota Koncertno skladbo. Teh devetindvajset minut je bilo morda dolgih za godbenike, ne pa za nas, ki smo jih poslušali v dvorani. Ko so končali, je sledil dolg aplavz, zaslužen, kajti resnično so zelo dobro zaigrali in optimistično smo pričakovali zlato medaljo. Ure in ure sedene na vajah so bile v trenutku pozabljene: „299 točk za rudarsko godbo Velenje iz Jugoslavije“, je dejal sekretar tekmovanja; torej že druga zlata medalja. Kljub temu, da je bil letošnji program veliko bolj zahteven, so godbeniki dobili pet točk več kot pred tremi leti in potrdili svoje velike sposobnosti. Seveda je bilo potem veselje med vsemi veliko.

Da so lahko odlično odigrali tistih devetindvajset minut, je bilo potrebno veliko vaj, katerim so namenili v zadnjem času skorajda ves prosti čas. Predvsem pa je potrebno veliko volje in ljubezni do instrumenta, rudarske uniforme. Te pa imajo godbeniki veliko, kajti sicer ne bi bili mnogi že več kot 20 let skupaj.

Uspeh, ki obvezuje

Za ta velik uspeh so seveda zaslužni vsi godbeniki. Vsak je prispeval svoj delež, po svojih močeh, tako tisti, ki so že več kot dve desetletji pri godbi, kot najmlajši, ki so šele leto dni godbeniki. Ko je bilo veselja konec, ko so se godbeniki nekoliko ohladili, kajti v dvorani je bilo zelo toplo, smo zapisali nekaj njihovih izjav. Najprej smo prisluhnili dirigentu profesorju Ivanu Marinu:

„Mislim, da smo s tem, ko smo potrdili prvo mesto, dosegli izjemen uspeh, ker je bil letošnji kriterij ocenjevanja in izbora skladb najmanj za 40 odstotkov strožji kot pred tremi leti. Veseli smo zlate medalje, saj je bilo zanjo treba veliko trdega dela. Zadnje tri mesece smo vadili po štirikrat na dan, saj je bilo vmes tudi republiško predtekmovanje, nato pa še finalni del na Bledu, nato pa smo se za svetovno prvenstvo pripravljali od rudarskega praznika naprej, in zadnjih deset dni pred odhodom smo vadili tudi po dvakrat na dan. V pogovorih z nekaterimi drugimi orkestri — konkretno z Nizozemci sem zvedel, da vadijo vsakodnevno vsak dan in to po tri do štiri ure. Mi pa smo le zadnjih deset dni vadili dvakrat na dan po zaslugi delovnih kolektivov. Ki so godbenikom omogočili plačane dopuste zato smo jim nadvse hvaležni. Tudi prostorsko vprašanje je bilo rešeno, ker smo lahko nemoteno vadili v dvorani doma kulture. Naša godbena soba namreč že dolgo ne ustreza, saj je premajhna. Kakšnih 30, 35 godbenikov bi se lahko normalno vadilo v njej koliko toliko normalno več pa ne.“

Na tekmovanju se je tudi poznalo, da nam manjkajo nekateri pomembni instrumenti, kot so zvonovi, gonk, ksilofon, potrebujemo nova tolkala ipd. Brez teh instrumentov bo v bodoče težko zadovoljiti zahtevno žirijo. Kako jih dobiti, pa je seveda vprašanje, ki za sedaj še nima odgovora. So zelo dragi, pa tudi pri nas jih ni.“

Pri velenjski rudarski godbi igrajo kar trije bratje Kričej — najstarejši je Jože, sledita pa mu Ludvik in Alojz. Ludvik igra bariton. Tako je spregovoril: „Ta uspeh smo dosegli s trdim delom in mislim, da smo opravičili našo udeležbo na prvenstvu. Godbenikom pomeni zlata medalja resnično veliko zadovoljstvo, mislim pa da vsem, ki imajo radi godbo. Godbenik sem od leta 1957, ko nas je večina začela vaditi pri očetu sedanjega kapelnika. Čeprav mi godba oziroma razni nastopi, pa vaje in seveda takšne svetovno prvenstvo vzamejo skorajda ves moj prosti čas, tudi v prihodnje brez mojega instrumenta ne bi mogel biti.“

Alojz Kričej — tenor: „Za godbenika, katerega je v to zvrst glasbe popeljal Ivan Marin starejši leta 1957, je največ kar lahko prispeva k uspehu godbe to, da se že drugič vrača domov z zlato medaljo. Vesel sem, da sem član takega kolektiva kot je naša godba. Če ne bi z veseljem igral, gotovo ne bi bil več godbenik ob družini in študiju ob delu.“

Jože Kričej — bas: „Pri godbi sem že 25 let. Čeprav se moraš zaradi godbe marsičemu odreči, mi igranje pomeni osebno zadovoljstvo, sprostitve, ob njej pozabim na vsakodnevne tegobe. Letošnje zlato nam je še toliko dražje, ker so bile skladbe precej bolj zahtevne, kot na našem prvem nastopu, pa čeprav zaradi republiškega prvenstva nismo imeli veliko časa za priprave.“

Boris Močilnik: „Uspešno smo opravili delo, ki ni bilo lahko. Pripravljali smo se za zlato ni ga tudi dobili, čeprav

med samimi pripravami ni šlo brez težav. Potem pa, ko si že pred strogimi očmi žirije, pa je veliko odvisno tudi od trenutnega razpoloženja. Za nas je pomembno, da nismo razočarali vseh tistih, ki so v nas zaupali in nam omogočili udeležbo. Veseli pa bi bili, če bi nas v prihodnje tudi doma pozdravili na kakšnem koncertu v večjem številu, da ne bi imeli občutka, da igramo le zaradi sebe.“

Jože Aljaž — predstavnik Rek: „Ponosni smo lahko, da so nas znova tako uspešno zastopali v svetu. Na tiho smo zlato medaljo tudi pričakovali, kajti vsi poznamo njihovo prizadevnost. Resnično dostojno so zastopali naše mesto in seveda državo v svetu.“

Stane Žula, predstavnik ZKO Velenje: „Vsi se zavedamo, da takšen rezultat terja veliko naporov godbenikov in veliko volje ter sposobnosti dirigenta.“

Kadar govorimo o ljubiteljski dejavnosti, smo vedno ponosni na aktivnosti, še posebej pa smo ponosni na tiste naše kulturne delavce, ki ob težkem delu zmorejo dosežati kakovosti, ki jo lahko ali smemo meriti s poklicnimi kulturniki ali tokrat — z godbeniki v svetovnem merilu. Naša godba je že večkrat dokazala svojo kvaliteto in neumorno voljo za čimboljše uspehe. Hvala jim za veliko in požrtvovalno delo za ponos, ki so ga ponesli v svet. Vsi kulturni delavci občine pa občani smo lahko ponosni na njihovo delo, kajti tudi to bo spodbuda

za še boljše rezultate ostalih. Predvsem bi bilo dobro, da bi sindikalne organizacije spoznale prednosti svojega dela in tudi v svojih okoljih iskale oblike dela, da bomo na celotnem področju še uspešnejši. To pa je tudi naš dolg do vsakega občana, ki z nami čuti in dela.“

Predsednik rudarske godbe Avgust Terglav: „Za drugič zapored dosegli zlato medaljo, je izjemen uspeh neke skupine ali posameznika, tokrat naše godbe. Veseli in ponosni smo lahko vsi, fantom pa tudi po tej poti še enkrat iskrene čestitke, za uspeh, s katerim sta bila najbolje poplačana njihova volja in trud na vajah.“

Ponovna osvojitve zlate medalje je seveda samo dokaz, da je velenjska godba za naše razmere orkester svetovnega slovesa. Seveda pa le ta ugotovitev ni dovolj. V življenju želimo vselej „še več“ in tako tudi godbeniki. Toda vse ni odvisno od njih (izpopolnitve instrumentov, boljši prostori). Če se to ne bo uredilo, potem pri sedanji svetovni konkurenci in zahtevnosti ne bo možna več niti stopnička napredovanja. Ob tem pa je spodbudno, da je vsako leto več mladih godbenikov, da je trenutno v glasbeni šoli veliko mladih, celo veliko več kot instrumentov. Tako so jih letos vključili v orkester kar deset, v naslednjih dveh letih predvidevajo, da jih bodo spet kakšnih deset do petnajst.“

Stane Vovk

6. Pred začetkom

3. Samo nekaj za tem so zaigrali tako kot smo vsi želeli

Fotoklub Velenje — Naš čas

Natečaj za počitniško fotografijo se nadaljuje. Počitniške fotografije pošljite na naslov: Fotoklub Velenje, Dom učencev RŠC, Efenkova 61, Velenje. Fotografije so lahko barvne ali črno bele. Velikost ni pomembna. Najboljše fotografije bodo objavljene, v mesecu septembru pa bo razstava počitniških fotografij, tri fotografije bodo tudi nagrajene.

Današnja fotografija je sicer tudi nastala med počitnicami, vendar ne sodi v natečaj. Opozarjaj vas le, da se lahko od danes dalje v galeriji Mesnica ogledate razstavo fotografij z naslovom »Severna Afrika — Od Maroka do Egipta«. Avtor fotografij je član fotokluba Velenje Herman Kladnik.

1. Dirigent Ivan Marin prejema zlato medaljo

5. Veselje po prejeti medalji